

KURJER ZACHODNI

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

»ISKRA«

ROK XXII

SOSNOWIEC, ŚRODA 29 LIPCA 1931 ROKU.

Nr. 172.

Prenumerata z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową

3.50 zł. (zagranicą 6.50 zł.) | P.K.O. 61.553. | Cena egzem. 15 groszy

Z grona naszego ubyl

ś. p. Dr. ANTONI GAJDZIŃSKI

Lekarz Powiatowy

W zmarłym żegnamy z żalem dzielnego pracownika społecznego, dobrego kolegę i zacnego człowieka

KOŁO LEKARZY ZAWIERCIAŃSKICH

6349

ś. † p.

Dr. Antoni Gajdziński

Lekarz Powiatowy

zmarł dnia 26-go lipca 1931 roku.

W zmarłym żegnamy z żalem dzielnego pracownika społecznego, dobrego kolegę i zacnego człowieka

Związek Lekarzy Zagłębia Dąbrowskiego.

Sensacyjne wystąpienie p. Skrzyńskiego Atak rywala na min. Zaleskiego.

SENSACYJNE WYSTĄPIENIE.

WARSZAWA, 28.7.

P. Aleksander Skrzyński, b. premier i b. minister spraw zagranicznych, onże locarnista, od dłuższego czasu spacerował bez zajęcia. Czasem trafiał mu się gdzieś zagranicą jakiś odczytek — i tyle. Sana-cja, mimo że ciągle się jej oświadczał, jakoś dotąd nie wyzyskała jego dyplomatycznych zamiłowań. To też niemałą sensację stanowi ogłoszony w „Ilustrowanym Kurjerze Codziennym“ wywiad z p. Skrzyńskim.

Widać z niego, że p. Skrzyński postanowił złapać moment. Bezcynność dyplomacji polskiej w czasie ostatnich narad międzynarodowych ma być potem odszkodowaniem. P. Skrzyński ruszył do ataku na ministra Zaleskiego, a równocześnie między wierszami przejrzyście zgłosił ofertę na fotel w pałacu Brühlowskim.

PIKANTERJA.

Rzecz ma specjalną pikanterję jeszcze z innych względów. Między p. Skrzyńskim a Zaleskim istnieją zadawnione niechęci. Przed laty, jako minister spraw zagranicznych, udzielił p. Skrzyński dy-misji p. Zaleskiemu, który był wówczas psem w Rzymie. W odpowiedzi p. Zaleski rozpoczął kampanję przeciwko p. Skrzyńskiemu w jednym z pism. Kampanja ta sporo napsuła krwi polskiemu locarniście.

PROBKA PATOSU.

Z kolei p. Skrzyński się zrewanżował obecnie w wywiadzie. Sądząc po toku myśli oraz specjalnym, charakterystycznym dla p. Skrzyńskiego stylu, nie jest to wywiad uszny, ale pisany, a raczej artykuł, któremu tylko ze względu na osobę autora nadano bardziej dyskretną formę wywiadu. Patos nie opuszcza p. Skrzyńskiego ani na chwilę. Pojęcie o tem mogą dać choćby pierwsze zdania, które brzmią:

— Nad światem wisi zmora olbrzymich wydarzeń — wszystkie przewidywania przerażających zagrożeń, groza nieobliczalnych możliwości, brzemienność w następstwa, których doniosłość może zmienić formy życia i

świata postać. Z zapartym oddechem patrzymy na te zjawiska, w których najdalsze i najdumniejsze ze swej od-drewności potencie, czy częścią świata, czują się powołane do stwierdzenia wielkiej solidarności wspólnych interesów, porwane przez wir wypadków i przez siłę przekonującą i przemoż-

ną zdarzeń — a w tym koncercie głosów nie słyszymy Polski.

POTEGA FRANCJI.

P. Skrzyński nawiązuje dalej do Locarna, oświadczając, że Francja zbiera dziś plon swej żmudnej długoletniej pracy. Przed sześciu laty „pod presją swe-

go zachwianego franka i zagrożonego kredytu“ weszła ona na tę drogę, dziś zaś — najswobodniejsza w swych ruchach wśród trzech najpotężniejszych czynników światowych, wyciąga do swego tysiącletniego wroga rękę pomocną. Nigdy świat nie był świadkiem podobnie patetycznej sceny, której przegryw-ką było Locarno. Dzięki temu, że trwała konsekwentnie w wielkiej linii swej Briandowskiej polityki, Francja ma dziś sytuację tak wielką i tak przemożną, jakiej nawet nie miała w Wersalu.

A POLSKA MIŁOZY.

Ale najbardziej charakterystyczne są bodaj poniższe ustępy wywiadu:

— Polska weszła na wspólną drogę z Francją w Locarno. Gdzie jest dziś? Dlaczego nileży, kiedy chodzi o te same problemy, dlaczego nie jest tam, gdzie się wazą sprawy ustroju światowego?

Idźmy do tej roboty! Za nawiasem, nam być nie wolno, albowiem olbrzymia historyczna gra jest w toku, której przebieg da dopiero pełny sens, pełną miarę i pełną wartość zwycięzcom mili-tarnym wielkiej wojny. Być w tej grze nieobecnym, to zaprzeczć swemu istnieniu, to przyzwyczać świat do tego, że problemy ogólnego — światowego — końca są w Berlinie, a nie rozwijają się, jak to powiedział odpowiedzialny reprezentant Wielkiej Brytanji w Izbie Gmin dn. 11 listopada 1925 roku, mówiąc o Locarno — nad Wisłą.

To już nie tylko krytyka — ale i oferta. „Idźmy do tej roboty!“

POKŁON W STRONĘ BELWEDERU.
Z kolei — jako że to oferta — głęboki pokłon w stronę Belwederu.

— Tymczasem nasze M. S. Z. ginie w tajemniczych oparach, w którychby się udusiła sama Pytja. I oto dziś, kiedy Marszałek Piłsudski daje swemu ministrowi nieprzebrane środki możliwości i swoją osobą zasłania go przed atakami rozwydrzonych, parafajskich demagogów, z którymi poprzednio trzeba było walczyć, i daje zagranicy widok i wrażenie zespolonego w posłuszeństwie i miłości kraju!

I tu powinda p. Skrzyński: od czterech miesięcy nie robi się. Przegrywamy najlepsze okazje. Polska przynajmniej pod cudzą banderą sejszniej, zamiast zajmować stanowisko współzgodne. „Chodzi o ujęcie polityki w wyraz światowy dziejowego przeznaczenia Polski, tak głęboko i silnie, iżby tę samą wiarę wlać sojuszniczce Francji, która tego skupienia się i stwierdzenia naszej indywidualności tylko pragnie, a następnie Niemcom.“

Wywiad kończy się słowami: „Godzi-na bezpowrotna dla jasnej odpowiedzi, odważnej polityki bije dla Polski w głuchem, niemem, dramatycznym napięciu.“

Łatwo zrozumieć, że wywiad utrzy-many w takim tonie, a w dodatku umieszczony przez dziennik sanacyjny, jest niemałą sensacją.

PODZIĘKOWANIE.

Wszystkim, którzy zechcieli łaskawie uczestniczyć w oddaniu ostatniej pośmiertnej posługi w Dąbrowie Górniczej, drogim nam zwłok

ś. † p.

MARJANA SŁOMCZYŃSKIEGO

składa serdeczne podziękowanie

Rodzina.

Warszawa, dnia 27-VII-1931 r.

REDUKCJE URZĘDNIKÓW NASTĄPIĄ 1 SIERPNIA.

WARSZAWA, 28.7. (Tel. wł.). Pierwszy sierpnia zbliża się. Będzie to znowu ciężki dzień dla szerokich rzesz urzędników państwowych. Oto bowiem kilka tysięcy urzędników dostanie wy-mówienie pracy. Plan redukcji personelu urzędniczego, zakreślony zresztą na znacznie szerszą miarę, ale którego całkowite wykonanie zależy od przeprowadzenia reorganizacji administracji państwowej, zaczyna już działać.

Na pierwszy plan pójdą mężatki, których mężowie pracują, oraz osoby, ma-

jące zapewnione inne źródła utrzymania, u swych rodzin, lub też z majątku osobistego.

Dalsze redukcje przewidziane są na jesieni, w większych rozmiarach po uchwaleniu odpowiednich ustaw przez Sejm.

Redukcja obejmie głównie Małopolskę i Kresy wschodnie, szczególnie dotknięte szkolnictwem.

Premjer Prystor, w sprawie programu sesji sejmowej, odbył już w Pikilisz-kach konferencję z marsz. Piłsudskim.

Z PARYŻA DO LONDynu OBRADY PRZENIOSŁY SIĘ DO BERLINA.

BERLIN, 28.7. — Podjęte tu wczoraj niemiecko-angielskie rokowania są potwierdzeniem, że pogląd angielski na konieczność i rodzaj niemiecko-francuskiego porozumienia identyczny jest z amerykańskim punktem widzenia, wyluszczonego przez Stimsona.

Rozmowy przedstawicieli rządu niemieckiego ze Stimsonem, jak i Hendersonem wykroczyły poza ramy zasadniczych rozważań na temat konieczności usunięcia francusko-niemieckiego nieporozumienia i weszły w stadium rozważań formy, w jakiej powinno to nastąpić.

Podjęte też zostały już pierwsze kroki prowadzące do tego celu.

Faktem jest, że przerwanie budowy pancerników przestało być sprawą wyłącznie francuskiego zainteresowania. Anglia i Ameryka nie mniej obawiają się, że niemiecki plan flotowy znacznie międzynarodowy plan rozbrojeniowy.

Henderson oświadczył wczoraj wy-

rażnie, że znacznym ułatwieniem dla przygotowań do konferencji rozbrojeniowej byłoby oświadczenie ze strony rządu niemieckiego gotowości do poparcia angielskiego punktu widzenia, identycznego z amerykańskim.

Inniemi słowy Anglia oczekuje, że Niemcy wyrażą gotowość podjęcia rokowań na podstawie projektu konwencji, uchwalonego przez komitet rozbrojeniowy Ligi Narodów.

W swoim czasie delegat niemiecki, hr. Bernsdorf, oświadczył, że ów projekt nie wchodzi dla Niemiec w rachubę, jako platforma dyskusji, ponieważ oznacza jednostronne związanie Niemiec z Traktatem Wersalskim i rezygnację z przyszłych możliwości rewizyjnych.

Znacznie większe trudności nastręcza problem sformułowania politycznego moratorium, w którym, jak wiadomo, mieści się kwestja anshlusu i propagandy rewizjonistycznej.

PRZEGLĄD PRASY.

Hipotezy.

Redaktor Koskowiak zastanawiając się nad przyszłością politycznego ustroju Rzeczypospolitej pisze w „Kurjerze Warszawskim”:

Wielką między bajki opowiadanie o groźbie już w tych czasach bolszewizacji Niemiec. Z pewnością komunizm jest tam siłą, której lekceważyć nie można. Ale...

Naprawdę istnieje Reichswehr, będąca pod wpływami prawicy. Następnie istnieją socjaliści, jeszcze mocniejsi liczebnie i organizacyjnie od komunistów. Wreszcie istnieją katolicy, którzy już we wrześniu wystąpią do parlamentu więcej posłów, niż komuniści (30 proc.) i których wzrost liczebny jest od tego czasu, jak wskazywało różne wybory lokalne, systematyczny. Z nimi idzie Stahlhelm.

Dość jest zatem sił w Niemczech, aby nadziwić wszelkie komunistyczne zamachy przewrótowe.

Natomiast co innego grozi Niemcom. Hitler i Hugenberg — oto realnie niebezpieczeństwo. Niemcy muszą zrobić eksperyment Hugenberg-Hitler. Jest to, jak się zdaje, konieczność psychologiczna, zwłaszcza że z Anglii idą ku Niemcom raczej zachęty i podziękowania, a Ameryka wstrząsa obojętnymi ramionami na politykę Niemiec. Dopiero po tej próbie, zapewne krótkotrwałej, bo złowrogość w skutkach gospodarczych, finansowych, społecznych, politycznych, można liczyć na doświadczenie w Niemczech do głosu innych doradców i do władzy innych polityków.

Ale są to hipotezy, a nie proroctwa.

Banki, czy kasy oszczędności?

Ilustracja „harmonij” panującej w B. B. jest polemiką, jaką „Słowo Polskie” prowadzi z „Czasem”. Krakowski organ konserwy miał kiedyś wyrazić ubolewanie, że ludzie wycofują pieniądze z banków, a lokują je w kasach komunalnych oszczędności. Jest to — pisze „Słowo Polskie” — przejaw

panującego u nas, szkodliwego i krótkowzrocznego sposobu podchodzenia do polskiej rzeczywistości. Stwierdzić tu trzeba dwa zjawiska: 1) lekceważyliśmy, lub wręcz podkopujemy zaufanie do własnych instytucji finansowych, których zadaniem jest budowa polskiego, rodzimego kapitału, niezależnego od koniunktury, kaprysów i klęsk zagranicy; 2) jednocześnie zaś lecimy, jak cmy, z łatwością godną podziwu, do banków austriackich, szwajcarskich, holenderskich, angielskich, a nawet niemieckich.

Z braku gotówki i nacisku podatkowego.

Żydowski „Nasz Przegląd” zajmuje się w dalszym ciągu obszernie obroną Włodzkiej Manufaktury. W artykule naczelnego publicysty tego organu p. S. H. znajdujemy bardzo ciekawe wyznaczenie o istotnych powodach zamknięcia Włodzkiej Manufaktury. Polemizując z zarzutami wytaczanymi przeciw p. Kohnowi publicysta żydowski stwierdza:

A tymczasem z powodu braku gotówki i nacisku podatkowego należało fabrykę chwilowo zamknąć i prosić o nadzór.

Obecnie zaś, gdy się nieco uspokoiło i gdy rząd poszedł fabryce na rękę, można się ubiegać o nowe kredyty, bodaj w warunkach mniej pomyślnych.

Zamknięcie Włodzkiej Manufaktury spowodowane zostało więc brakiem gotówki i naciskiem podatkowym a opłaciło się to zamknięcie tak sennie, że gdy rząd poszedł fabryce na rękę, można się ubiegać o nowe kredyty, bodaj w warunkach mniej pomyślnych. Gdyby ten „sposób” zastoso-

wać we wszystkich warsztatach pracy w Polsce, odczuwających nacisk podatkowy i brak gotówki i uzyskać od Rządu taktiki „pójście na rękę”, żeby można liczyć na nowe kredyty, to można by za jednym zamachem zlikwidować cały kryzys w Polsce. Niestety, nie wszyscy umiają to robić i w ten właśnie tkwi feler.

Jeszcze jedno. Dlaczego nasze czyn-

nik rządowe trzymają w tajemnicy a nawet wprost wypierają się tego, że tak dalece „poszły na rękę” p. Kohnowi?

Kredyty POD ZASTAW ZBOŻA.

WARSZAWA, 28.7. (Tel.wł.). Bank Polski komunikuje, iż przyszanowanie kredytów rejestracyjnych pod zastaw zboża rozpocznie się zaraz po wpływnię odpowiednich zgłoszeń niezależnie od tego, kiedy nastąpi sfinalizowanie układu pożyczkowego z bankami francuskimi.

WYPRAWA „ZEPPELINA” POD BIEGUN

ZNACZENIE NAUKOWE TEJ WYPRAWY.

NAJKRÓTSZA DROGA NA WSCHÓD.

Wielka wyprawa „Zeppelina” pod biegun, poza celami ściśle naukowymi, ma na oku cel praktyczny, mianowicie zorganizowania komunikacji lotniczej z Europy na Daleki Wschód na najkrótszej drodze. Różnica przestrzeni między lotem na Daleki Wschód przez Moskwę i Syberję, a lotem poprzez ocean Lodowaty, wyniosłaby bowiem około 7000 km. Wzrosłaby ona o dalsze kilka tysięcy km., gdyby chodziło o lot w kierunku wschodnim ze St. Zjednoczonych.

Oczywiście, zorganizowanie stałej komunikacji lotniczej ma tak wielką skalę, że jest jeszcze dziełem przyszłości dopiero i wymaga bardzo roległych przygotowań i funduszy. Przedewszystkiem więc należałoby zorganizować stałe punkty oparcia na oceanie Lodowatym, któreby miały za zadanie, jeśli nie zasilić sterowce czy samoloty benzyną i żywnością, to przynajmniej dokładnie informować przy pomocy specjalnych stacji radiowych o stanie pogody, kierunku wiatrów i t. p. ważnych dla lotnictwa zjawisk atmosferycznych.

BADANIE METEOROLOGICZNE.

To jest właśnie jedna strona tego wielkiego zagadnienia — zbadania bieguny północnego. Niemniej ważne są tutaj ba-

dania meteorologiczne, mające na celu dokładne ustalenie prądów wodnych i powietrznych, panujących w strefie bieguny północnej, w tym jedynie celu, aby móc dokładnie ustalić, jaki jest wpływ klimatu i zjawisk atmosferycznych biegunu na klimat Europy.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że nie tylko klimat Europy północnej i środkowej lecz nawet strefy bliskiej morza Śródziemnego zależy w bardzo znacznym stopniu od zimnych prądów, idących z północy. Niejednokrotnie zdarzało się już, że niebawem silny wiatr północny, idący od biegunu, przenikał aż za morze Śródziemne na północne wybrzeże Afryki, a te wstrząsy atmosferyczne, zdziałające się u nas okresowo późną jesienią, powodują nie tylko wielkie zaburzenia klimatyczne, na lądzie europejskim lecz również wielkie katastrofy na oceanie Atlantycznym, na którym giną nie tylko liczne łodzie rybackie, lecz nawet większe okręty.

WPŁYW NA KIMAT EUROPY.

Dokładne zbadanie warunków klimatycznych biegunu północnego miałoby jako skutek nie tylko bardzo ściśle co do dat ustalenie stanu pogody w Europie, lecz przyczyniłoby się również w stopniu bardzo znacznym do zapobie-

nia różnym nieprzyjemnym zjawiskom atmosferycznym, jednocześnie zaś — pozwo-
libyby rolnikom np. i właścicielom sadów w Europie odpowiednio uzbroić się i uodpornić na te zmiany zewnętrzne, które niejednokrotnie bywają przyczyną bardzo dotkliwych strat materialnych.

UDZIAŁ UCZONYCH.

Dlatego to właśnie w obecnej wyprawie „Graf Zeppelin” biorą udział nie tylko przedstawiciele lotnictwa, lecz również liczni uczeni, a w ich liczbie są również ci, którzy już niejednokrotnie w wyprawach podbiegunowych brali udział. Między innymi np., jeśli mowa o nie niemieckich uczestnikach tej wyprawy, bierze w niej udział w roli kierownika sowiecki uczonej prof. Samojłowicz. Uchodzi on, po Nansenie, za najlepszego znawcę terenu podbiegunowego, jest zaś dyrektorem instytutu arktycznego w Petersburgu. Z innych uczonych sowieckich bierze w wyprawie udział prof. Molczanow, znany aerolog. Prócz nich uczestniczą też w wyprawie uczeni niemieccy, amerykańscy i szwedzcy, a każdy z nich ma inną zupełnie dziedzinę badań i sposób zeznania na oku.

WYPRAWY POPRZEDNIE.

Wszyscy pamiętamy przedostatnią wyprawę pod biegun — wyprawę gen. Nobila na „Italię”. Niestety, wyprawa włoska skończyła się wielką katastrofą, która przybrała rozmiały tak groźne, iż zdawało się, że na długie lata odejdzie ludzkości ochota do organizowania nowej pod biegun wyprawy.

Jednakowoż i przed wyprawą „Italię” było już wiele prób wydobycia tajemnic biegunu północnego. Datują się one jeszcze od początku XIX stulecia. Oczywiście, wyprawy w wieku XIX były niezmiernie uciążliwe ze względu na bardzo pierwotne środki ówczesnej komunikacji. Dopiero wiek XX, kiedy zaczęto stosować w wyprawach podbiegunowych zdobycze lotnictwa, przyczynił się w bardzo znacznym stopniu do ułatwienia tych wypraw, przyczem niewątpliwie najruchliwiejszym propagatorem samolotów w wyprawach podbiegunowych był znany badacz Amundsen, który tak fatalnie zaginał, ratując członków wyprawy Nobiliego.

ODSZUKANIE ZAGNIONYCH.

Poza temi głównymi celami obecna wyprawa „Zeppelina” ma też na względzie udzielenie pomocy uczestnikom zaginionych ostatnich wypraw podbiegunowych. Jeszcze dotąd utrzymuje się opinia, że nie tylko wielu uczestników wyprawy Nobiliego utrzymało się pod biegunem, lecz że ocalał także Amundsen. Niewątpliwie wyprawa obecna, zorganizowana na bardzo szeroką skalę i mająca środki do badania biegunu zarówno od strony powietrza, jak i od strony lądu, przyczyni się do ostatecznego wyjaśnienia tych pogłosek.

PIERWSZE TRUDNOŚCI.

BERLIN, 28.7. Sterowiec „Graf Zeppelin” przeleciał koło północy nad Ziemią Franciszka Józefa. Sterowiec musi zwalczać silne wiatry i dlatego posuwa się z dość małą szybkością. Komunikacja radiotelegraficzna napotyka na wielkie trudności.

Rewizja W LOKALU LUDOWCÓW,

WARSZAWA, 28.7. (Tel.wł.). W lokalu Stronnictwa Ludowego w Warszawie urządzono rewizję w poszukiwaniu ulotek, nawołujących do wstrzymania się od picia wódki i palenia papierosów.

Rząd Zamorzy PODAŁ SIĘ DO DYMISJI.

WARSZAWA, 28.7. (Tel.wł.). Donoszą z Madrytu, że na wtorkowym posiedzeniu parlamentu hiszpańskiego premier Zamorra wygłosił przemówienie programowe i zgłosił dymisję gabinetu. Panuje przekonanie, że parlament uchwali rządowy votum zaufania i Zamorra powtórnie stanie na czele gabinetu.

TAM DOKĄD DAŁY CEPPELIN.

Widok z lądu Franciszka Józefa.

ŻYCIE NAD STAN W NIEMCZECH I W ANGLJI.

Onegdaj wylądował w Nowym Jorku na statku „Aquitania” płk. Robert Mac Cormick, właściciel wielkiego concernu prasowego „Chicago Tribune”.

Płk. Mc. Cormick bawił ostatnio w Berlinie, Paryżu i Londynie, gdzie za poznawał się z sytuacją gospodarczą i finansową Niemiec, Francji i Anglii.

Konkurencyjny organ „New York Times” drukuje sensacyjny wywiad z Mc. Cormickiem.

Mc. Cormick oświadczył: Jestem zdania, że konferencje ministrów, jakie odbywają się od kilkunastu dni w Berlinie, Londynie i Paryżu są tylko stratą czasu.

Konferencje te nie będą miały żadnego wpływu na osłabienie kryzysu w Europie.

Ministrowie wielkich mocarstw, zasiadający z poważnymi minami do stołu obrad, dyskutują, ile pieniędzy należy pożyczyć Niemcom. To absurd i strata czasu. Niemcy muszą się nauczyć żyć stosownie do swoich dochodów.

Jeżeli bym ja żył ponad stan, dziwiłbym się, żeby któryś z moich wierzycieli przyszedł do mnie z propozycją odłożenia płatności długów na rok.

Dochody Niemiec w złocie przewyższają znacznie sumy, które one wysy-

lają zagranicę tytułem odszkodowań wojennych. Niemcy wydają zbyt wiele w kraju znacznie więcej pieniędzy, niż wynoszą reparaacje.

O ile Niemcy niezwłocznie nie zmniejszą tych wydatków, musi nastąpić bankructwo. Żadne pożyczki nie pomogą. Anglia żyje obecnie równie ponad stan, i o ile w jakimś najbliższym czasie nie skompresuje swoich wydatków, nastąpi bankructwo podobnie jak to miało miejsce ostatnio w Australii.

Jedynym krajem, stojącym obecnie pod każdym względem na wysokości zadania, jest Francja, która swój rozwój gospodarczy i finansowy zawdzięcza przede wszystkim Rajmundowi Poincarému.

Młodzież Francji wygląda znacznie lepiej i jest nastrojem bardziej optymistycznie od zmęczonych młodzieży Anglii.

Sklonność wielkich europejskich państw do bankructwa powinna być ostrzeżeniem dla Stanów Zjednoczonych, które muszą przedsięwziąć jak najszerszy odpowiedni krok, aby nie znaleźć się na tej śliskiej i niebezpiecznej drodze.

Aby temu zapobiec, potrzebne jest działanie znacznie bardziej energiczne i zdecydowane, niż konferencje ministrów w Berlinie i Londynie.

POLSKA A KRYZYS NIEMIECKI.

Niewiadomo, jakim torem potoczą się wypadki w Niemczech. Trudno określić, o ile zostały one wywołane przez świadome, na wielką skalę podjęte próby wymuszenia w stosunku do niemieckich wierzycieli, a o ile są konsekwencją dawniejszych błędów i wadliwej struktury gospodarczej Niemiec. Najprawdopodobniej Niemcy, dla określonych celów politycznych — gospodarczych rozpętały burzę, która przeszła ich plany, wywołując zbyt głębokie skutki z punktu widzenia ich polityki. Jednakże na ocenę trudno zdobyć się w tej chwili. Natomiast żywo musi nas zajmować pytanie: jakie będą konsekwencje przewrotu gospodarczo — finansowego w Niemczech dla Polski? Innymi słowy: jak katastrofa finansowa Niemiec odbije się na naszym kryzysie gospodarczym?

Zagadnienie to trzeba traktować poważnie i rozważnie. A nie jest poważnym, jeśli uderza się obecnie w ten optymistyczny, jak to robią niektóre pisma sanacyjne. Gdyby im wierzyć, to Polska robi doskonały interes na katastrofie Niemiec. Bo gospodarczo Polski jest niezależnym od niemieckiego gospodarstwa, wczłoby gospodarstwo — finansowe, które nas łączy z Niemcami, zostały dawno przecięte, a złoty polski będzie mocniejszy, gdy załame się marka niemiecka.

Takimi absurdami trudno jest karmić państwu naiwne społeczeństwo. A przeto trzeba wiele tupetu, by w ten sposób stawiać sprawę. Bo przecież cała polityka sanacyjna była nastawiona na to, by zbliżyć gospodarstwo i finansowo Polskę z Niemcami. Robiło się wiele usiłowań w tym kierunku. Wszystkie żywioły aktywistyczne, które marzyły w czasie wojny o tak zw. „Mitteleuropie”, przychłipy przez lat kilka, ale po majowym przewrocie znalazły się rychło w obozie rządowym i pracowały nad zbliżeniem Niemiec do Polski. Ie razy zarzucano obozowi narodowemu, że on pracuje nad izolacją polskiego gospodarstwa narodowego, że przeszkadza czynniejszemu rozwojowi stosunków z naszym zachodnim sąsiadem?

Jedno jest pewne. Gdyby ratyfikowany przez większość sanacyjno-socjalistyczną traktat handlowy z Niemcami wszedł w życie, gdyby nastąpiły te wszystkie dodatnie objawy, które zapowiadali w Sejmie mówcy sanacyjni, to katastrofa finansowa Niemiec pociągnęłaby za sobą niechybnie katastrofę finansową Polski. Możemy zwoleńnikom sanacji zalecić bardzo przyjemną lekturę: sprawozdanie z posiedzenia Sejmu, na którym z wielkim pośpiechem ratyfikowano traktat handlowy z Niemcami.

Myśmy walczyli z tym traktatem. Myśmy nie „podjudzali” przeciw Niemcom, ale wskazywali na polityczne konsekwencje zbyt ścisłego związania gospodarstwa polskiego z dźwigniem niemieckim. Wskazywaaliśmy stale na to, że zbyt silny udział obcego państwa w naszym gospodarstwie, i to państwa wrogości, prowadzącego wytrwałą kampanję przeciw całości naszych granic, zagraża naszej gospodarstwu samodzielnemu. Nie dla my jesteśmy „szowinistami”, niezdolnymi do współpracy z zachodnim sąsiadem.

Dzisiaj, choć jesteśmy „szowinistami”, nie możemy się w ten sposób cieszyć z kryzysu niemieckiego, jak to czynią niektórzy pisma sanacyjne. Albowiem wiemy, że mimo wszystkich nasze stosunki gospodarcze i finansowe z Niemcami są jeszcze dość ścisłe. Przecież Niemcy zajmują najpoważniejsze miejsce w handlu zagranicznym Polski. W Polsce pracują kapitały niemieckie, lub pozostające pod niemiecką komendą. Poderwanie się zaufania świata zachodniego do Niemiec może się odbić także i na naszym kredycie zagranicznym. Niewątpliwie, gdyby obecne wypadki w Niemczech zakończyły się z koniecznym osłabieniem na terenie międzynarodowym, mogłaby Polska na tem skorzystać. Ale tak wielki kryzys u sąsiada mógłby wtedy nam wyjść na

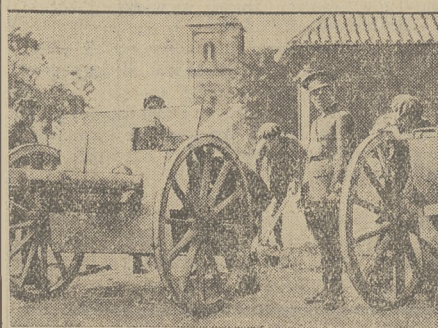
dobrze, gdyby gospodarstwo polskie było dostatecznie mocne, a polityka polska dostatecznie aktywna i konsekwentna.

Jest nieszczęściem Polski, że w dobie obecnej, w której tak wielkie rzeczy dzieją się w świecie, władza jest w rękach ludzi, nie rozumiejących wielkich zagadnień światowych. Chcą się uczyć, jak np. pojmowania właściwej roli Niemiec, ale uczenie się

rzadzących, to najkosztowniejsza nauka.

Nie można żyć z dnia na dzień, od trudności do trudności, pożyczając jak się da i gdzie się da, pieniądze. Trzeba przewidywać i być konsekwentnym. Przecież gdybyśmy byli tliżsi z Niemcami ścisłe gospodarczo związani, tak jak nas zwiążać chciano, to byłoby w przededniu polskiej katastrofy.

ROMAN RYBARKI.

ZABURZENIA W SEWILLI.

W Hiszpanii trwa wrzenie rewolucyjne. Do krwawych i groźnych zaburzeń doszło w Sewilli. Ilustracja górna przedstawia rozbrajanie anarchistów; u dołu — armaty rządowe ustawione na głównej ulicy; na prawo: jeden z fragmentów dzielnicy Macarena po zbombardowaniu.

Nie ufajmy Niemcom, ufajmy sojusznikom Francji.

Pod takim nagłówkiem pisze p. Robert Dreux na naczelnym miejscu w „L'Ordre” (nr. 574) o wydaniu francuskiej książki gen. Sikorskiego o Polsce i Francji.

„... Jen. Sikorski daje w swej książce obraz smutnych wyników polityki pacyfistycznej z rzeczością żołnierską. Niemcy, których chcieliśmy ugłaskać, wydali w r. ub. tyleż pieniędzy co w r. 1915 na wojsko, a to dowodzi, że wcale nie powiodło się nam wyprowadzić ich z kręgu ich przyrodzonej wojowniczości. Pragną dzisiaj tego samego co w r. 1914, a jeśli nie uzyskają tego w drodze układów, nie zawahają się przed użyciem siły. Nie należy mieć w tym względzie żadnych złudzeń. Nie ma ich wcale jen. Sikorski. Zna on Niemcy i Rosję i uśmiecha się smutno wobec naiwności p. Brianda, który przysięga, że pokój nie będzie zagrożony, póki on jest przy władzy.

— Jest rzeczą jasną, pisze jen. Sikorski, że gdy jakiś naród, osłabiony klęską, godzi się na tak ciężkie ofiary na zbrojenia, znaczy to, iż ma on cel w przekonaniu, że wyższy niż wzmożenie się gospodarcze, postęp społeczny i kulturalny kraju. Jedynym wyjaśnieniem, jakie sam sobie dać może, jest przygotowanie się do bliskiej wojny odwetowej. Partia militarystyczna pruska pcha do niej z niecierpliwością, może nadmierną, bojąc się, by nowoczesny ustrój Niemiec i ustalenie pokoju światowego nie zaskoczyły jej wpływem.

Budżet Reichswehry osiągnął, na rok 1931, sumę 4 miliardów 180 milionów franków (ok. 700 milionów marek) i został uchwalony przez wszystkie stronnictwa z wyjątkiem komunistów. Czy pan, panie Leon Blum, dobrze to sobie przeczytał? Przez wszystkie stronnictwa z wyjątkiem komunistów! Czy pan jeszcze będzie nam zalecał, abyśmy ufali socjaldemokracji niemieckiej, jako tej, która ma udaremnić zamiary stronnictwa wojennego pruskiego, skoro ona sama mu pomaga?

Wojny odwetowej należy się obawiać, a polityka p. Brianda nie nie zdzialała dla jej oddalenia, lecz raczej ją przyszywała.

— W szczególności od czasu Locarno.

na i od czasu dopuszczenia do Ligi Narodów, pisze jen. Sikorski, podjęły Niemcy najzaciętszą kampanję przeciw Polsce.

W chwili wejścia do Ligi Narodów uzyskali Niemcy stałe miejsce w Radzie. Polska także miała je dostać. Żądała tego i Francja je popierała, ale naprzecz.

Locarno nie osłoniło Renu, a odkryło Wisłę, oraz rozluźniło więzy, łączące Francję z sąsiadkami.

Stresemann zaproponował Francji, pisze jen. Sikorski, pakt wzajemny o niezapadaniu na siłę i uzupełniające rekompensatę. Dla Vschodu ograniczał swe propozycje do konwencji arbitrażowej, której zapewnił w przyszłości zasługującym z sobą państwom możność pokonajowego załatwienia zatargów politycznych. Rokowania, nawiązane w tej sprawie między Anglią (Lord d'Abernon) a Rzeszą niemiecką pozostały wówczas pod wieloma względami nieznane polskiemu M. S. Z., jak twierdzi jen. Sikorski. P. Herriot a nieco później p. Briand, stojąc wobec alternatywy bądźto olzymiania dodatkowych rekompensat w sprawie Alzacji i Lotaryngji, kosztem osłabienia pośrednio międzynarodowej sytuacji Polski i Czechosłowacji, bądźto odrzucenia propozycji niemieckiej, wybrali pierwsze z tych załatwień. Polska nie była powiadomiona o rozmowach, dotyczących propozycji Stresemanna. Jednak iść tak daleko, by wyłączyć Polaków z rokowań w Locarno przed zawarciem układu, było niemożliwością. Niemcy przedsięwzięli wówczas rozehowanie bloku francusko-polskiego i wprowadzenie międzynarodowej polityki pokojowej na tor zabójczy dla Polski. Można wyrazić żal, że Polska była trzymaną na uboczu rokowań, poprzedzających Locarno, oraz że w ten sposób nie miała żadnego wpływu na rozwiązanie sprawy tak trudnej i tak ważnej dla jej przyszłości. Można też żałować, że odpowiedź na memoriał Stresemanna napisano poza Polską i że nota p. Brianda z sierpnia 1925 r. zakonspirowana została p. Skrzyńskim, min. spraw. zagr. już w formie ostatecznej. A jeśli pierwotny projekt francuski, który dążył do związania interesów wschodu i zachodu w drodze rekompensat i indywidualnych, padł, stało się to z powodu opozycji angielsko-niemieckiej i stanowczej intencji prawie wszystkich uczestników rokowań, by dojść do milczenia, a milczenie Polski, gdy rozważano sprawy, dotyczące jej bezpośrednio, miało mieć najdotkliwsze następstwa.

Polska słusznie żali się na p. Brianda, ale dlaczego tej ówczesny minister

spraw zagranicznych p. Skrzyński poddał mu się tak łatwo. Powinien był stawiać mu opór. Byłby w ten sposób i dla swego i dla naszego kraju działał zbawienne. Ale to przeszłość. Nie wystarczy żałować, trzeba poprawiać potworne błędy. Ani głosić p. Brueningowi, jeśli dalej będzie zbierał Niemcy, aby uzyskać rewizję traktatów. Nasi pacyfści, sprzyjający Niemcom, mówią: trzeba ufać Niemcom! My odpowiadamy: trzeba ufać naszym sojusznikom!

Robert Dreux.

Papież Pius IX O BISMARCKU.

W ostatnim numerze dwutygodnika „Die Zeit” przypomina prof. W. Foerster słowa Piusa IX wygłoszone w dniu 18 stycznia 1874 roku do gromadzonych w Watykanie pielgrzymów: „Bismarck jest wczem w raju ludzkości. Wąs ten skus naród niemiecki do wywyższenia się ponad samego Boga. Takie zaś samo wywyższenie nie się doprowadzi do poniżenia, jakiego jeszcze żaden naród nie pokosztował. Nie my, lecz Przedwieczny Władca, czy z góry wieczystej zapłaty nie oderwało się już ziarno piasku, które, tocząc się w dół, rośnie jak lawina, by po latach osiągnąć glinianych stóp tego mocarstwa, krusząc to mocarstwo, co, jak wieża Babel, Bogu na uragawisko zostało podniesione a ku chwale Bożej zgine”.

Cytując te słowa, Foerster podkreśla, że nie należy w nich widzieć zapowiedzi: finis Germaniae, wario jednak przypomnieć je w czasach, gdy duch Bismarcka nanowo odżywa w północnych Niemczech. Bismarckowskie mocarstwo niemieckie zginać musi, aby powstały Niemcy odrodzone.

Udział polski

W KONGRESIE INWALIDÓW.

W dniach od 30 bm. do 3 sierpnia r.b. odbędzie się w Pradze czeskiej doroczny kongres międzynarodowej organizacji inwalidzkiej (CIAMAC), w skład której wchodzi organizacje inwalidzkie 11 państw, w tej liczbie i Polski. CIAMAC jest b. potężną organizacją, liczy bowiem 5.500.000 członków — inwalidów.

Z Polski w kongresie udział bierze delegacja inwalidzka z prezesem zarządu głównego Związku Inwalidów Wojennych RP., posłem Janem Karkocką na czele.

Na porządku dziennym kongresu, poza sprawozdaniem zarządu, wyborem nowych władz itd., znajdują się referaty o powszechnym rozbrojeniu, a poza tem omawiane będą sprawy zagraniczne inwalidzkie w państwach zrzeszonych w CIAMAC'u itd.

Nadmienić należy, że głównym celem CIAMAC'u jest propaganda idei pokoju — z jednej strony, z drugiej zaś zabieg o podniesienie, względnie utrzymanie na odpowiednim poziomie zapasów inwalidów wojennych w poszczególnych państwach.

Dzieci polskie z obczyzny OPUSZCZAJĄ KOLONJE W KRAJU.

W dniach 29, 30 i 31 lipca opuszczają kolonje letnie w kraju dzieci polskie z obczyzny, spowodowane na okres czterotygodniowy przez Związek Obrony Kresów Zachodnich. W dniach 29 i 30 bm. przejeżdżać będą przez Warszawę dzieci ze Śląska Opolskiego, przebywające obecnie na kolonjach we wschodnich województwach, zaś dnia 31 bm. i 1 sierpnia — dzieci z Berlina i okolic oraz z Lipska i Gdańska. Równocześnie przybędą na kolonje do kraju na drugi okres czterotygodniowy dzieci z Westfalji, Nadrenji i z dzielnic zachodnich Polski. Ogółem ZOKZ, umieści w r.b. około 10 tysięcy dzieci polskich z obczyzny i z dzielnic zachodnich na kolonjach w głąb Polski.

UWAGI

Nie po rycersku.

Ubiegła niedziela, upalna i pogodna w godzinach popołudniowych przeszła pod znakiem imprez sportowych i pospolitych awantur z tej właśnie racji.

Sport zastępuje współcześnie średniowieczne turnieje. Boisko i trasa to owe legendarne szranki, w których się potykały rycerze bezkarni. Pokonanie przeciwnika było tytułem do chwały i rozgłosu, lecz prócz nagrody, otrzymywanej z rąk książęcych, mającej nagrodę miały rycerz we własnym sumieniu, iż tylko dzięki własnej sile, odwadze i zręczności, bez podstępów i zdrady zdobył symbolicznie wieniec wawrzynowy. Stąd powstała rycerska kultura obyczajów, stała się pojęciem honoru, stała wielką potęgą moralną, będącą fundamentem przetrwania potęg intelektualnej narodów europejskich.

Za naszych czasów zdemokratyzowały się szranki i inni przyszli rycerze. Myśl przewodnią została ta sama, zmieniło się tylko tło turniejów, zmienili się ludzie i honor rycerski nazywa się dziś honorem sportowym.

Niestety, nie wszędzie i nie zawsze jest on stawiany na równi z zasługami w zakresie efektywnych i efektywnych wyczynów sportowych. Rzadko się zdarza spotkać z uznaniem dla lojalności grzezy wobec przeciwnika, pieje się tylko chwalać na, cześć zwycięzcy, choć mierz drogą, prowadzącą do tego zwycięstwa wiele pozostało do życzenia z punktu widzenia honoru sportowego. Za mało się udziela satysfakcji słabszemu i pokonanemu graczowi, ale za to rycerskiemu w każdym calu, a nażyty podbija się zaręczniałość zwycięzcy i nażyty wiele rozgłosu i znaczenia nadaje się wypadkowi, szybko zresztą przemijającemu, że jakiś klub pokonał przeciwnika w stosunku 2 : 0, czy coś w tym rodzaju.

Nie najważniejszy jest ostateczny wynik, ale sam przebieg zawodów i pozycja sportowa zawodników.

Ponieważ dzieje się inaczej, stąd smutne z tego konsekwencje, że zawodnicy, pozbawieni hamulca honoru sportowego, za wszelką cenę chcą zdobyć dobry wynik. Dochodzi potem do dyskwalifikacji zawodników, jak to się zdarzyło z dwoma kolarzami w czasie biegu „Kurjera Zachodniego”, do burd, jak na boisku „Unii” w Sosnowcu i na boisku „Zagłębianki” w Dąbrowie.

Jeżeli takie bójki i awantury będą się powtarzały częściej, to sport, jako czynnik wychowawczy, musiałby wywołać daleko idące zastrzeżenia. Gdyby w klubach sportowych mniej brano do serca przegrane zawody, które nikomu nie przynoszą ujm, lecz powinny być zachęci do bardziej wyczerpującej pracy nad wyrobieniem sportowca, i gdyby z drugiej strony z większą skromnością były przyjmowane zwycięstwa, które nie powinny być podnoszone do wyżyn wyjątkowego znaczenia społecznego, to niewątpliwie nie dochodziłoby do nadzbyt silnego zadrażnienia niepokonanych ambicji, niepokonanych nakazów honoru sportowego.

To, czego byliśmy świadkami w ub. niedzielę na boiskach w Sosnowcu i w Dąbrowie, nie ma nic wspólnego z wzajemną lojalnością wśród sportowców. Jest to nierycerskie postępowanie wobec przeciwnika.

(C.)

Nasz dział radiowy.

TRANSMISJA OPERY W SALCBURGU.

Z cyklu odbywających się w Salzburgu utworych przedstawień i koncertów symfonicznych i. zw. „Festspiele”, poświęconych najwybitniejszym kompozytorom świata. Polskie Radio transmitować będzie w niedzielę dnia 30. bm. o godz. 20.00, operę komijną w 2-ach aktach „Il matrimonio segreto” — Domenica Cimarosi, którego twórczość przypadła na świetną opokę hegemonii opery włoskiej. Urodzony w Neapolu w 1749 r., tam też rozpoczął swoją edukację muzyczną pod okiem Ojów w klasztorze. Minorytów. Na dalsze studia udał się do konserwatorium Santa Maria di Loreto gdzie pracował szczególnie nad kompozycją dramatyczną. Sława jego już za życia sięgała poza granice ojczyzny, w szczególności

czem odbywał liczne podróże. W czasie jednej z nich zatrzymał się w Wiedniu i tutaj to powstało jego najlepsze dzieło z piosenek licznej spuścizny muzycznej, opera komijną w dwóch aktach „Il matrimonio segreto”. Cieszyła się ona tak wielkim powodzeniem, iż w r. 1793 powtarzana była w Neapolu 67 razy. W stosunku do dzisiejszych wymagań wydaje się ona zbyt prymitywna, zadziwia jednak świeżością kompozycji i wdziękiem południowego humoru pozatem należy do repertuaru najwybitniejszych scen europejskich.

PROGRAM RADJOWY.

ŚRODA 29 LIPCA 1951

11.58 Sygnal czasu hejnał z wieży Mariackiej — 12.10 Koncert z płyt gramofonowych — 13.10 Komunikat meteorologiczny — 15.25 „Nasi baltycy sąsiedzi — Estonia” — prof. Rydzewski — 15.45 Intermezzo muzyczne

czona — 16.00 Program dla dzieci młodszych: a) Warszawa b) Wilno — 16.30 Koncert z płyt gramofonowych — 16.30 „Radio wśród inteligencji pracującej” — red. Piotrowski — 17.10 Koncert z płyt gramofonowych — 17.35 „Spadochrony wśród świętych” — prof. M. Siedlecki — 18.00 Muzyka lekka — 19.00 Codzienny odcinek powieściowy — 19.15 Rozmaitości — 19.30 „Kultura materialna i duchowa w czasach piastowskich. — Na roztających drogach. Prawem i lewem na ziemi słaskiej” — prof. dr. Kazimierz Harlel — 19.50 Komunikat sportowe — 19.55 Komunikat meteorologiczny — 20.15 „Muzycy polscy w Stanach Zjednoczonych Ameryki” — dr. Alicja Simonówna — 20.30 Koncert muzyki lekkiej — 21.30 Słuchowisko: „Ostatni lot kapitana Barka” — 22.00 „Manja twórcza Lukrecji” — wgl. prof. Tad. Zieliński — 22.20 Komunikat meteorologiczny — 22.30 Muzyka lekka i taneczna.

DOKOŁA AFERY w myślowickiej kasie budowlanej.

Onegdaj przesłuchani zostali przez sądu śledczego w Katowicach aresztowani w ub. sobotę pod zarzutem popełnienia oszustw: przez samanyjnego „ze-społu pracy” i rady nadzorczej Myślowickiej Kasy Budowlanej Michał Musioł i b. oficer, Skupieński. Jak się okazuje o b. zostali aresztowani za współdziałanie w oszustwach, zarzucanych „dyr.” Powołekiemu aceto Ołtowi. Musiołowi zarzuca się, że pokrywał wszelkie machinacje Powołekiego i usiłował go — imi-mo toczyć się śledztwo rządowe — o-czyścić, czem paraliżował śledztwo. Siedzący również w więzieniu Powołek i w zeznaniach swych powołuje się stale na to, że wszystkie jego poczynania w kasie, stojące w kolizji z kodeksem karnym, były w zupełności aprobowane przez „prezesa” rady nadzorczej, p. Musioła. Sędzia śledczy jest w posiadaniu oryginalnych kwitów kasowych, wskazujących na tę zgodę.

W toku śledztwa stwierdzono pozatem niezbite fakty, że od członków kasy, sta-

rających się o kredyty w kasie, z góry ściągano np. 2.000 zł. i przyrzekano im, że w ciągu 6 dni otrzymają pożyczki w wys. 10 wzgl. 20 tys. zł. Pożyczek tych jednak do dnia dzisiejszego nie otrzymali.

Ale nie tylko to. Tragedia tkwi w tem, że starający się o pożyczki te, biedni rolnicy i robotnicy zaciągali na poczet kosztów wstępnych w kasie długie weksle i obecnie, nie mogąc tych długów spłacić, zostali w większej części zlicytowani.

Pod adresem poszkodowanych członków kasy wysuwa sędzia śledczy jeszcze raz ostrzeżenie, by nie przyjeżdżali do Katowic, unikając niepotrzebnych kosztów, a raczej, by wszelkie ewe żale i skargi wytkosowali pod adresem: Sądu Karnego w Katowicach.

24 bm. odbyło się posiedzenie oficerskiego sądu honorowego przy 73 pp., który wydał wyrok, odbierający b. por. Skupieńskiemu starżę oficerka.

KRONIKA ZAGŁĘBIA.

KALENDARZYK.

29	Dziś Marty P.
Sroda	Jutro Julitty M.
	Wschód słońca 3 m. 51.
	Zachód „ 19 m 34.

Kinoteatry w Zagłębiu

wyświetlają dziś:

Kino „Zagłębie” — „Pochodnia”.

× Z ŻYCIA KOŁA MŁODZIEŻY PRZY „PRACY POLSKIEJ”. W dniu 19 b.m. sekcja turystyczna młodzieży przy „Pracy Polskiej” filija Huleczyńska, urządziła wycieczkę do Ojcow dla swych członków i sympatyków. W wycieczce wzięła również udział własna symfonia, uprzyjemniając pobyt w Ojcowie. Wycieczka po zwiedzeniu Ojcow i okolic wracała w wesołym nastroju, pomimo nieprzychylnych pogody.

× DZISIAJ BADANIE WODY W MACZ KACH. Jak już donosiliśmy, dla zbadania wody w Maczach w związku z wiadomościami o zmianie jej smaku przy-będzie specjalna komisja z prof. Bierem z Krakowa na czele. Komisja ta przeprowadzić będzie badania w dniu dzisiejszym. Z ramienia Magistratu somowieckiego weźmie udział w tej komisji dr. Molicki.

× PODKOMISJA ODZNACZENIOWA KRZYŻA I MEDALU NIEPODLEGŁOŚCI b. H. Kopuś W. P. i b. 4 Dyw. Strz. gen. Żeligowskiego wzywa wszystkich b. wojskowych wymienionych formacji do zgłoszenia życiorysów swoich z szczególnym uwzględnieniem prac niepodległościowych przed i w czasie służby wojskowej. Zgłoszenia przyjmowane będą tylko do dnia 1 września 1951 r., po którym to terminie podkomisja zos-taje rozwiązana. Kwestionariusze wysy-la na każde żądanie lub osobiście wyda-je Związek Kattowozwoyków i Żeligow-czyków, Warszawa, Nowy Świat 39, pod którym to adresem należy kierować wypełnione kwestionariusze i życiorysy — z zaznaczeniem: „Do Podkomisji Odzna-czeniowej”.

× ZE ZWIĄZKU PODOFICERÓW REZERWY W CZELADZI. W związku z podoficerów rezerwy w Czeladzi, na czele którego dotychczas stał mąż zaufania BB. p. Szlauer, od dłuższego czasu zau-ważać było można silne tarcia wewnątrz. Powodem tego była skrajna polityka uprawiana przez kierownictwo tej instytu-cji, która doprowadzając związek do ruiny, nie podobała się większości prze-szonych podoficerów. Liczne były wy-padki, że kandydatów na członków o innych, jak samanyjne przekonaniach po-litycznych wogóle nie przyjmowano do związku. Drugim powodem niezadowo-lenia członków był fakt, że na czele związku stał starszy żołnierz t. zw. „frajter”.

To też w ubiegłą niedzielę odbyło się nadzwyczajne walne zebranie członków, na którym wybrano nowy zarząd. Pre-żesem związku wybrano p. Wawrzyzka, urzędnika Magistratu.

Przypuszczać należy, że obecnie zmie-ni się zasadniczo kierunek tej organiz-a-cji, która wóna stać zdala od wszelkie-go partyjniactwa.

× BACZNOŚĆ WŁAŚCICIELE DO-MÓW W CZELADZI. Właściciele do-mów w Czeladzi nieposiadający dotych-czas numerów swych nieruchomości, win-ni zgłosić się do Magistratu, wydział mel-dankowy po odbiór takich.

× AUTOMATYCZNE PRZYRZĄDY DLA KONTROLI SZYBKOSCI POCIA-GÓW. Naskutek zarządzenia ministra komunikacji na niektórych liniach kole-jowych umieszczone zostały w tonach specjalne przyrządy automatyczne w ce-lu kontroli szybkości pociągów. Kontrol-a szybkości odbywa się pod działaniem nacisku kół na kontakty szynowe i prąd elektryczny, za pomocą którego no-towane wykresy wskazują prędkość szybkości pociągu między dwoma kon-taktami.

Kontroli szybkości podlegać będą wszystkie pociągi, jak również psto-wo-zy idące luzem — oczywiście na liniach, wyposażających wspomniane przyrządy dla kontroli szybkości.

Konkurs na opracowanie SYSTEMU KSIĘGOWOŚCI.

Izba przemysłowo - handlowa w War-szawie ogłasza: „Konkurs na opracowa-nie systemu księgowości dla małych i średnich przedsiębiorstw handlowych”. Celem konkursu jest opracowanie pro-jektu całokształtu (systemu) księgowo-ści ujętej najprościej i najpraktyczniej w zastosowaniu do przedsiębiorstw han-dlu detalicznego, pośrednictwa handlo-wego i t. p. System ten powinien: nad-a-wać się do przeprowadzenia nawet przez osoby, nieposiadające teoretycznej zna-jomości księgowości (buchalterji) np. przez samego właściciela, ekspedjenta i t. p.; czynić zadość wymaganiom władz skarbowych, tak by księgi przy jego po-mocy prowadzone mogły być uznane za podstawę do wymiaru podatków; nadawać się do praktycznego zastosowa-nia w małych i średnich przedsiębior-stwach handlowych, ze względu na kos-zty i ilość czasu, niezbędnego na sporzą-dzanie zapisów codziennych; dawać ka-żdocześnie dokładny obraz działalności oraz stanu gospodarczego i majątkowego przedsiębiorstwa.

Praca konkursowa obejmować powin-na: wzory ksiąg i formularzy, niezbęd-nych do prowadzenia zapisów, sporzą-dzania bilansów i t. p.; popularne, zwię-złe i jasne wytłumaczenie sposobu pro-wadzenia zapisów i zamykania ksiąg, przeprowadzenie praktycznego przykła-du działalności przedsiębiorstwa, prze-widującego księgowanie typowych ope-racji i transakcji oraz roczne zamknię-cie rachunków.

Za najlepiej opracowane projekty, Iz-ba przemysłowo - handlowa w War-szawie, przyzna — na wniosek Sądu kon-kursowego dwie nagrody pieniężne, a mianowicie I — w wysokości zł. 1.500 i II — w wysokości zł. 500.

Prace konkursowe winny być doręczo-ne w biurze Izby przemysłowo - handlo-wej w Warszawie za pokwitowaniem lub nadesłane listem poleconym w terminie do dnia 31 sierpnia 1951 r. w opieczeto-wanym opakowaniu, z napisem: „Izba przemysłowo - handlowa w Warszawie — Czekiego 12 — Konkurs księgowości” oraz godłem autorskim. Wewnątrz opa-kowania znajdować się winna zapieczę-towana koperta, oznaczona na wierzchu godłem autorskim i zawierająca wew-nątrz nazwisko i imię oraz szczegółowy adres autora.

Bliższych szczegółów i wyjaśnień ud-ziała biuro Izby przemysłowo - handlo-wej w Warszawie, Czekiego 12. Wy-dział administracji gospodarczej, w go-dzinach od 10 do 3 (tel. 515-88).

× Z TRZYKWADRANSOWEM OPÓZ-NIENIEM rozpoczęło się wczoraj przed-stawienie w sali kina Palace, gdzie go-scinie wystąpił zespół z p. Ławieńskim na czele. Opóźnienia w nasylnych impre-zach widowiskowych są zjawiskiem dość pospolitem, ale gdy się zawiadomia, że początek o godz. 9, a naprawdę kur-tyna podnosi się punktualnie o godz. 9 m. 45, to już zaskramia na wyraźne lek-cowanie publiczności. Zdaje się, że nie ponosi tu winy właściciel sali, lecz wy-stępowicze warszawscy, którzy z regu-ły traktują prowincję z lekceważeniem. Gdy po długim, daremnem oczekiwani-u część publiczności zażądała zwrotu pieniędzy, spotkała się z odmową, co już jest niedopuszczalne, wiele bowiem osób przyjeżdżnych, nie chciało już być na przedstawieniu, bo zgóry wiadomo było, że się spóźnia na pociąg. Zresztą opó-znienie widowiska jest niedołączymym umowy, głoszanej przez afisz, zatem pi-e-niędzy winny być zwrócone. Czy w po-dobnych wypadkach nie powinny być wie-dze interwenjować, aby w przyszłości nie zdarzały się niewłaściwe sposoby odnoszenia się do przyjeżdżnych zespołów do publiczności, która winna afiszom, głoszącym o solidności imprezy?

Chcemy wierzyć, że impresario w od-powiedni sposób zajął się sprawą i zwrócił pieniądze za bilety niewykorzy-sane, z powodu późnego rozpoczęcia się widowiska.

× REGULACJA ULIC. Magistrat Dą-browski rozpoczął roboty około regulacji i przebudowy trzech ulic w śródmieściu, a mianowicie Narutowicza, Okrzei i 3 Maja. Ul. Narutowicza poszerzona bę-dzie do 24 m., dwie pozostałe zaś do 16 metrów.

Z higieny życia codziennego

WODA ZE SCIEKÓW DO STUJNI SOSNOWIECKICH. — JAKA WODA NADAJE SIĘ DO UŻYTKU.

Sprawa zaopatrywania ludności w wodę ma niepomniennie duże znaczenie wobec faktu: że ustrój ludzki zawiera do 64 proc. wody (reszta składniki stałe) i wobec stałej, dość żywej, wymiany wody w organizmie ludzkim. Wymiana ta zależna jest od wieku osobnika i od pory roku. Wiek niemowlęcy, jest okresem, kiedy organizm wymaga znacznej ilości wody dla podtrzymania go przy życiu i dla wzrostu. Dość powiedzieć, że każdy przybytek na wadze niemowlęcia składa się w trzech czwartych z wody i tylko jednej czwartej z części stałych. To też zużycie na dobę wody przez niemowlę wynosi 150 — 200 gramów na kilogram wagi. Wodę tę otrzymuje niemowlę z pokarmem (1 litr mleka zawiera 885 gr. wody). Tak wielkie zapotrzebowanie wody w wieku niemowlęcym tłumaczy się jeszcze większą zawartością wody w ustroju niemowlęcym, niż u człowieka dorosłego (ciało noworodka zawiera 70 proc. wody) jak również pochodzi to stąd, że w okresie niemowlęcym eptykami się ze zjawiskiem zwiększonego panowania wskutek większej powierzchni ciała w stosunku do wagi niemowlęcia i łatwiejszą przepuszczalnością tkanek w tym okresie życia.

Zapotrzebowanie wody u osób dorosłych wynosi normalnie przeciętnie 35 gramów na 1 kg. wagi. Zapotrzebowanie na wodę dla organizmu w porze letniej — w okresie wzmożonego parowania, wskutek różnicy temperatury, pocenia się, jest znacznie większe, niż w porze zimowej.

Już z tego widzimy, że woda w prze-mianie materji organizmu ludzkiego odgrywa bardzo poważne znaczenie. Dlatego też zaopatrywanie ludności w wodę przeznaczoną do picia ma nie-pomniennie duże znaczenie. Wodę do picia uznajemy jeśli:

- 1) nie zawiera drobnoustrojów cho-robotwórczych
- 2) nie zawiera składników trują-cych dla organizmu ludzkiego
- 3) jest przezroczystą, bezbarwną, bez zapachu i jakiegos niewłaściwego smaku, lecz posiada smak orzeźwia-jący i wygląd apetyczny.

Oprócz tych warunków niezmiernie ważne jest, by dostarczona do picia woda posiadała gwarancję, że do niej nie trafia i nie przedostaną się wogóle drobnoustroje chorobotwórcze oraz składniki trujące dla organizmu ludzkiego.

Wymaganiem tym jak widzimy może odpowiadać tylko woda, do-starczana za pośrednictwem wodociągów — centralnego masowego źródła dostawy, pod warunkiem jednak, że woda ta znajduje się będzie pod stałym, ścisłym, systematycznym nad-zorem odpowiedniego fachowego per-sonelu. Jakiegokolwiek inne źródło po-boru i dostarczanie wody poza cen-tralną siecią wodociagową nie jest w stanie zadośćuczynić tym wszyst-kiem wymaganiom ze względu cho-ciażby na dość znaczne koszty kon-troli i fachowego dozoru.

Zakłady wodociągowe dostarczają dużej masy wody, rozkładając tę koszt na tysiące i miliony litrów, by u-żyćcie wody zostało udostępnione szer-okim warstwom ludności — taniósł bowiem i obfitość wody dla zaopat-rywania ludności ma również znacz-ne poważne. Woda dostarczana do Sosnowca przez Zakłady państwowe w Maczkach jest wysokiej wartości i odpowiada wszystkim warunkom wody dobrej pod względem sanitarnym i jest znacznie lepszą od wody w jaką zaopatrywany jest obecnie Górny Śląsk. Dane te wynikają z porów-nania analiz tych wód.

Sosnowiec, zaopatrujący się dotych-czas wyłącznie w wodę studzienną, znajduje się w położeniu bardzo złym, bowiem jak wykazują badania tej wody (pobierane w różnych stud-niach) przeprowadzane w Labora-torium chemicznym miejskim (che-miczne) oraz w Państwowym zakła-dzie higieny w Krakowie (bakterjolo-giczne) — woda ze studzien, znajdu-jących się na terenie Sosnowca wy-kazuje, niemal, we wszystkich wy-

padkach zanieczyszczenie szkodliwymi składnikami chemicznymi, oraz bakte-riami. Nieomal we wszystkich wy-padkach badania wód studziennych w Sosnowcu wykrywa się domieszkę amoniaku, azotynów, azotanów, nie-kiedy siarkowodoru — związków, które wykazują procesy gnilne, odbywają-ce się w wodzie. Badanie bakterjolo-giczne zawsze wykrywa zawartość znacznych ilości laseczników okrężni- (bact. coli), które przedostają się do wody z wydzielinami ludzkimi.

Te badania wskazują, że woda stu-dzienna w Sosnowcu jest zanieczysz-czona fekaliami — zawartością ście-ków i dołów kloacznych. W tych wa-runkach zachodzi zawsze możliwość zakażenia tej wody zarazkami choro-botwórczymi — (dur, czerwotka itp.) dlatego woda taka jest szkodliwą i niebezpieczną w użyciu.

Przyczyną tego zjawiska przepusz-czalności jest rodzaj naszej gleby. Miasto Sosnowiec zbudowane na grun-

tach o powierzchni piaszczystej, o podkładzie z kamienia wapiennego z licznymi, głębokimi i dużymi szczeli-nami — sprzyja bardzo łatwemu przepuszczaniu wprost całymi stru-mieniami wód powierzchniowych wgląd, nie doznających na swej dro-dze należytego oczyszczenia. Stąd ca-ła zawartość ścieków i dołów kloacz-nych łatwo przedostaje się do stu-dzien w postaci w nieznacznym stop-niu zmienionej.

Dlatego też w interesie własnym swego zdrowia ludność miasta So-snowca winna całkiem zaniechać zaopatrywania się w wodę studzienną do picia i użytku domowego.

Wobec poruszenia opinii mieszkań-ców Sosnowca, rzekomo, złą wodą w sieć wodociagowej miejskiej — uwa-żam, że na czasie będzie zapoznać ludność z temi danymi — dotyczącymi tak ważnego środka codziennego ma-sowego użytku, jak woda.

Dr. M. M.

Ograniczenia budżetów komunalnych Wydatki w miarę wpływów.

Min. spraw. wewn. okólnikiem z dn. 1. 7. br. Nr. 116 zaleciło zmniejszenie związków komunalnych. Zmniejszenie wydatków związków komunalnych staje się niezbędne ze względu na konieczność podtrzymania stanu ekono-micznego i zdolności płatniczej ludno-sci.

Azkołwiek budżety związków ko-munalnych zostały już naogół uchwa-lone i zatwierdzone, to jednakowoż wobec zmniejszenia budżetu państw-ego, związki komunalne z uwagi na koordynację polityki gospodarczej Państwa i samorządu, winny niezwłocznie przystąpić do zmniejszenia swych wydatków.

Celem odpowiedniego zmniejszenia wydatków związki komunalne winny:

- 1) wstrzymać wszelkie awanse ur-zędników;
- 2) ograniczyć do minimum kredyty dyspozycyjne, reprezentacyjne i re-muneracyjne;
- 3) ograniczyć do minimum wszelkie wydatki rzeczowe, jak również wy-jazdy i podróże służbowe członków zarządu i pracowników oraz udzie-lanie subwencji, sybsejdów, zapo-móg i zasiłków;
- 4) zredukować liczbę środków lo-komocji, a w szczególności pojazdów osobowych;
- 5) wstrzymać — z wyjątkiem naj-

konieczniejszych wypadków — do-konywanie wydatków na umundu-rowanie pracowników i wszelkie inne zakupy;

6) ograniczyć do minimum wszelkie wydatki na wydawnictwa;

7) kredyty inwestycyjne ograniczyć do najkonieczniejszych wypadków wykonania inwestycji już rozpo-czętych, znajdującego pokrycie w u-zyskanych wpływach nadzwyczaj-nych;

8) zredukować liczbę biur, wydzia-łów, zakładów i instytucji komunal-nych w drodze złączenia poszczegól-nych jednostek administracyjnych, re-alizujących pokrewne zadania;

9) o ile powyższe oszczędności nie dadzą dostatecznych wyników należy wówczas przystąpić nawet do likwi-dowania niektórych agend działalno-sci związków komunalnych, a w szczególności takich, które nie są wy-razem realizacji koniecznych zadań samorządu, jak np. nierentujące się przedsiębiorstwa.

Niezależnie od konieczności przepro-wadzenia powyższych oszczędności związki komunalne winny kierować się zasadą, aby wydatki były usku-terzniane jedynie i ściśle w miarę o-sięganych wpływów budżetowych, a to w drodze miesięcznych prelimina-ry budżetowych.

Właściciele domów I OPŁATY ZA WODĘ.

Gdy układany był statut o opłatach za wodę w Sosnowcu, zwracaliśmy u-wagę na niesprawiedliwość czynienia z właścicielami domów inkasentów, nie ma-jących z drugiej strony żadnych środ-ków do zmuszenia do płacenia opornych. Sprawa ta omawiana była na radzie ko-misarycznej, wykonypowano wreszcie pewną formułę, która miała ta sprawę regulować, w rezultacie jednak sprawa sprowadza się do tego, że właściciel nieruchomości, o ile lokator nie zapłaci — może płać za niego.

Na podstawie statutu właściciel takie-go domu powinien zwrócić się do Magi-stratu i zażądać ściągnięcia należności w drodze egzekucji. W tym celu musi być napisane podanie (odpowiednio o-płacone). Jak nam komunikują niektórzy właściciele domów takie podania złożyli jeszcze w czerwcu. Odpowiedzi dotych-czas niema. Magistrat nie wyjaśnił, jak załatwić sprawę, a właściciele domów muszą płać za swoich opornych loka-torów. Sprawy te powinny być stanowo-czo sprawnie załatwiane.

× KONFERENCJE Z DOZORCAMI. W inspektoracie pracy w Sosnowcu w dniu wczorajszym odbyła się konferencja de-legatów dwóch związków dozorców z przedstawicielami właścicieli nierucho-mości w sprawie warunków wysuniętych przez dozorców.

Ponieważ dozorecy wysunęli warunki, że przyjmowanie dozorców przez właścicieli nieruchomości odbywać się może tylko w porozumieniu ze Związkiem dozorców, a przedstawiciele właścicieli nieruchomości na tego rodzaju warunki zgodzić się nie chcieli, pertraktacje do rezultatu nie doprowadziły.

× ZAPOMNIANE I ZRUJNOWANE ULICE. Piszcie nam jeden z czytelników: Od dłuższego czasu ul. Jasna i Kuźnica w Sosnowcu nie mogą doczekać się jakie-gokolwiek uporządkowania. Robi się mniej ważne ulice, a najwięcej ruchliwe i gęsto zamieszkałe pozostawia się na ostatnim planie. Ulice rozkopane przez kanalizację w 1929 r., nie mogą się do-czekać uporządkowania. Ludność tych ulic musi znosić tłumy kurzu, bajora błota i fale smrodu. Nie można ani przejść, ani przejechać. Miałoby przez za-niedbanie tej sprawy traci podwójnie: gdyby zabrakowało wozów — byłoby mniejsze koszty, a obecnie całe ulice trze-ba robić nowe. Możeby Magistrat zajrzał na te ulice w jakim stanie one się znaj-dują i sam przyszedł do przekonania, że w takim stanie dalej być nie mogą. Bo mówi się dużo o higienie i czystości miasta, lecz chyba tylko o śródmieściu, bo na przedmieściach to niema mowy o zamiataniu ulicy.

× BULWARY W BEDZINIE. W związku z planem regulacyjnym Bedzina o-pracowanym przez techniczny wydział miejski, przewidziane jest między inne-mi urządzenie bulwarów wzdłuż torów kolejowych od dworca do Dąbrowy. przyczem bulwary te byłyby połączone ze śródmieściem. Narazie plan ten jest w sferze projektów.

× REPERACJA MOSTU NA BRYNICY. W tych dniach Magistrat sosnowiecki przystąpi do remontu mostu na Brynicy w Sosnowcu na ul. Sobieskiego. Koszt kapitalnego remontu wyniesie 14000 zł, a roboty ukończone zostaną w ciągu 2 — 3 tygodni.

× NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK. W dniu wczorajszym na ul. Suchoj, przy budowie domu zdarzył się nieszczęśliwy wypadek. Wancenty Pietranek (Czładka 16) przywiózł furę cegieł. W pewnym momencie kozłarniowi młocącemu cegły na 1. piętrze, zamęły się cegły z kozła, spadając na głowę Pietranka.

Pietranek z pokrzywaną czaszką w stanie bardzo ciężkim przewieziony został do szpitala.

× USŁOWANIE SAMOBÓJSTWA. W mieszkaniu Wojciecha Paźa w Sosnowcu (Nanutowicza 36) zamieszkiwała od pewnego czasu 17-letnia Irena Gacińska. Onegdaj Gacińska targnęła się na swe życie, wypijając większą dawkę esencji octowej. Denatkę przewieziono w stanie groźnym do szpitala. Przyczyna targnię-cia się na życie nieznana.

„Co pani ma pod sukienką?”.

Nowy motyw piosenki w stylu komunistycznym.

Do Olkusza komuniści zagłębiowscy przywieźli w tych dniach sporo bibuły, jak ulotek, odezw, broszur i t. p. celem rozpowszechnienia na Olkusz i okolice w związku ze świętem komunistycznym w dniu 1 sier-pnia. — Materiał ten zakopano w 2-ch dużych pudełkach blaszanych od herbaty w wiklinach, za torem kole-jowym, vis a vis szkoły powszechnej Nr. 1. Stamtąd bibuła miała być wy-dana w miarę zgłaszania się kolpor-terów.

Czułna policja olkuska zauważyła, że w ubiegłą sobotę w towarzystwie dwóch podejrzanych o komunizm mieszkańców Olkusza 25 letniego Al-tera Wajemana i 21 let, Chaima Ber-kowicza szła młoda żydówka w stro-nie lasu. Towarzystwo znikło w wiklinach, a obserwujący funkcjonar-jusz zauważył, że po przybyciu na miejsce, jeden z nich podniósł towa-rzyszcę sukienkę w górę, a drugi obla-dywał ją papierami. Wajemana i Ber-kowicz pozostali w lesie, nieznana żydówka zaś wróciła do miasta i u-siłowała wyjść do Wobromia. Przy-trzymano ją w autobusie i sprowa-dzono na posterunek.

Podczas osobistej rewizji znalazli-mo przy niej na gołym ciele około 500

złt. broszur i ulotek C.K.K.P. i K.Z.M. przeznaczonych do Wobromia. Naz-wieko komunistki brzmi: Chaja Sztorchana (pseudonim „Hela”), lat 20 z zawodu rzekomo krawcowa, za-mieszkała w Wobromiu. W odkopa-nym „skarbie” w wiklinach znalazło-no sporo bibuły poukładanej w pacz-ki z napisami: „Olkusz”, „Bolesław”, „Klucze” i t.d., z czego wynika, że przygotowany materiał miał obsłu-żyć wszystkie okolice Olkusza.

Wajemana i Berkowicza, jak już donosiliśmy wczoraj zaarrestowano w sobotę wieczorem. Odmawiają oni wszyscy wszelkich wyjaśnień.

BILETY WIZYTOWE

szybko, gustownie i tanio wykonuje

SKLEP POLSKI

SKŁAD MAT. PISMIENNYCH

BĘDZIN, Małachowskiego 7

tel. 7-90.

Wymuszenie pieniędzy OD PRZYJEZDNEJ WIEŚNIACZKI.

W ubiegły poniedziałek, dnia 27 bm. przybyła do Sosnowca mieszkanka wsi Korzyce, powiatu Pińczowskiego Helena Wilezyk. Chodząc w godzinach popołudniowych po ulicach, Wilezyk zatrzymała się przed bramą jednego z domów, rozglądając się na wszystkie strony. W tym momencie podszedł do niej jakiś osobnik i zaproponował jej aby na chwilę weszła do bramy, gdyż miał jej rzekomo coś powiedzieć. Nieświadoma kobieta, usłuchawszy nieznanego, zgodziła się na jego propozycję. Wówczas, zagroźwszy jej śmiercią, zażądał wydania pieniędzy. Steroryzowana kobieta oddała epryszkowi posiadane przy sobie 20 zł. Zabrawszy pieniądze nieznanomy pośpieszenie ułotnił się, okradzioną zaś wieśniaczką uderzył do komisariatu, gdzie w placem opowiedziała o swej przygodzie. Przesłuchiwana przez policję nie umiała nawet dokładnie określić ulicy, gdzie spotkała nieznanego osobnika, ponieważ dopiero pierwszy raz bawiła w Sosnowcu.

× **ARESZTOWANIE KOMUNISTY.** Policja sosnowiecka aresztowała niejakiego Jakóba Lejbę Krawczuka (Warszawska 4), który miał wywieść czerwoną plachtę komunistyczną na ulicy Pańskiej. Aresztowanego przekazano oddziałowi śledczemu.

× **KRADZIEŻ ROWERU.** Z próżnego mieszkańca Kazimierza Hamka w Zagórz, skradziono w nocy rower. Poszkodowany oblicza swą stratę na 220 zł.

Kronika Zawiercia.

× **ALLEGRO CZY CON FUOCO?** Pan J. H. Landau, St. Rynek 1, oddawał swe weksle i kwity do załatwiania w biurze „Allegro” przy ul. Widok. Onegdaj ulica Widok była widokiem dość niezwykłego widowiska, które opisane zostało w kronikach policyjnych. Otóż p. Landau stwierdził, jak wynika z protokołu policyjnego, że „Allegro” za inkasowanie należności przez różnych kasowców pociągło od obu stron, to jest dłużnika i wierzyciela, aż po 15 proc. P. Landau uznał tego rodzaju haracz za niegodny wyzysku. Przy rozmowie z policją, która stwierdziła, iż wojowniczość ma nie posiadać zezwolenia na broń i że sprawy inkasacyjnych nie załatwia się tak allegro.

W każdym razie wojowniczość „dyrektora” upoważnia go do zmiany szyldu „Allegro” na „con fuoco”.

× **HISTORIA JAKICH WIELE.** Do pewnego mieszkańca tutajszego zgłasza się jakiś młodzieniec z teczką. Dzień upalny, rodzina siedzi przed domem. Wywiązuje się następująca rozmowa:

— Proszę mnie wpuścić do mieszkania — mówi przybysz.

— Idź pan na zbity łeb. Ktoś pan jest?

— Jestem sekwestrator miejski. Przyszedłem zrobić zajęcie za zaległy podatek.

— A ile to wynosi?

— 9 złotych.

— Ma pan tu 9 złotych i niech pan da spokój gratom.

— Ba, kiedy mnie przyjąć pieniądze nie wolno, ja jestem od sekwestratu.

Tego rodzaju historie powtarzają się ostatnio bardzo często. Ciężka rzecz, jakby postąpił sekwestrator wrzucił sprzedawcy rzeczy na licytacji? Czy i wtedy nie przyjąłby pieniędzy?

Co z tego ma Magistrat? Jeżeli mu zależy na szybkim zaciąganiu pieniędzy, to sekwestrator nie powinien odmawiać ich przyjęcia. Taki sposób postępowania wygląda i rąbi wrażenie, jakby Magistratowi chodziło o rekord sekwestratorów. Tem też zapewne tłumaczyć należy fałszywe sekwestratorstwo miejskich.

× **ZANIEDBANIE JEZDNI.** Pomimo kilkakrotnych naszych uwag w sprawie konserwacji ulicy 5 Maja obecnym komisarzem zarząd miasta nie przedstawił żadnych kroków, aby utrzymać ją nadal w porządku. Ulica 5 Maja jest tak zbudowana, że mogłaby trwać bez gruntownego remontu minimum 25 lat, z warunkiem jednak, aby oocznie była smolewowana i posypana drobnym żwirem, zaś niewielkie wyboje winny być stale

i fachowo załatwane drobnym smolowanym szablrem ze szlaki. Tymczasem już dwa lata nie zrobiono nic w tym względzie, jezdnia rujnuje się coraz więcej. Kosztowny bo gruntowny remont trzeba będzie już wkrótce zastosować, o ile nie nastąpi zmiana w poglądach czynników decydujących.

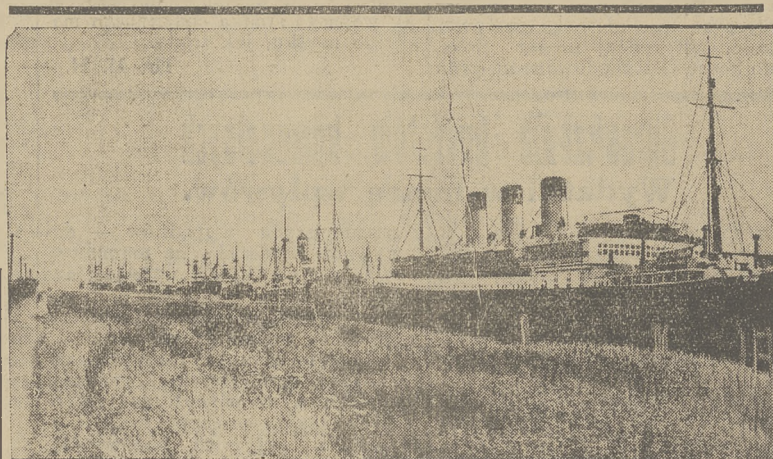
Przypomina się to, aby wiadomo było, że czystych rzutów miejskich ulica została zamieciona. Przypomina się też słowa pana komisarza o poprzednich zarządach miasta, które nie troszczyły się o przyszłość miasta, w przeciwstawieniu do obecnej „troskliwej” gospodarki.

× **Z FANTAZJĄ.** Zwracając nam uwagę na oświetlenie ulic na Argentynie, jedne z ulic oświetlone nawet w nocy księżycowe al gionna, inne natomiast toną w ciemnościach, które sprzyjają wszelkim występkom i uniemożliwiają pracę policji. Jednym słowem Argentyna oświetlona jest mityle planowo, ile z fantazją. Warto ten fantazyjny stan usunąć, aby nie upodabniać naszej zawierciwej Ar-

gentyny do jej imienniczki amerykańskiej, gdzie ciemności są podobno pożądane.

× **ROBAKI ZAMIAST MIĘSA.** W jaciec naczelnicy A. Samdora, ul. Słowackiego, opędziano wczoraj mięso ciętę z gnózdami robactwa. Położne życzenie ludności, aby czynnikami miarodajne, zdrowiem publicznym interesujące się z obowiązku, zechciały wpłynąć, by mięso sprzedawano możliwie oddzielnie od robaków. Robaki zaś oddzielnie o ile znajdzie się nabywca.

× **NIEWIĘŚCIE BOJE.** Wojowniczość udziela się nawet płci pięknej. Spór swój sąsiedzki panie Katarzyna P. i Anna Tr. w domach Hulezyńskiego załatwiły w zornym hitlerowców walką na pięści i inną broń z arsenału kuchennego, rozdzielać sobie dość gęsto i proporcjonalnie większe i mniejsze siłce. Rachunek władz nie został wyrównany, gdyż napadnięta p. Katarzyna oskarżyła napastniczkę p. Annę w komisariacie policji.

KRYZYS GOSPODARCZY.
Zgórą 80 okrętów towarowych i pasażerskich stoi bezczynnie w porcie Hamburgu nie mając co przewozić.

ŻYCIE GOSPODARCZE. Dochody i wydatki państwa w czerwcu b. r.

Według danych Głównego Urzędu Statystycznego, ogólne dochody w czerwcu r. b. wyniosły 175.827 tys. zł., wobec 199.601 tys. w maju r. b., a 216.174 tys. zł. w czerwcu 1950 r. wydatki zaś 219.454 tys. zł., gdy w maju r. b. 211.656 tys., a w czerwcu 1950 r. 215.593 tys. zł. Deficyt budżetowy za czerwiec wynosił przeto 43.627.000 zł., a za pierwsze 5 miesięcy b. r. budżetowego — 76.827.000 zł. (ogólne dochody 604.481.000 zł. a wydatki 681.308 tys. złotych).

Poszczególne pozycje dochodów i wydatków państwa przedstawiały się w czerwcu r. b. w tysiącach złotych następująco (cyfry w nawiasie z czerwca 1950 r.): dochody: administracja ogółem 118.580 (142.975), w tym podatki bezpośrednie 42.172 (47.898), pośrednie 15.960 (17.416), cło 14.556 (21.554), opłaty stempelowe 12.956 (16.462), 10 proc. dodatek do danin publicznych 7.697 (8.065), podatek majątkowy 5.850 (5.549), inne do-

chody administracyjne 19.589 (30.221), przedsiębiorstwa (wpłaty do skarbu państwa) 8.613 (8.068), wpływy z monopolu 48.634 (65.133); wydatki: administracja ogółem 219.400 (215.580), w tym władze naczelne 1.822 (1.554), ministerstwa: spraw zagranicznych 5.195 (2.031), wojskowych 65.563 (65.152), wewnętrznych 16.560 (20.986), skarbu 8.752 (10.653), komunikacji 1.997 (1.843), rolnictwa 2.350 (0.25), wyznań rel. i oświaty publ. 30.385 (36.918), robot publicznych 5.735 (8.847), pracy i opieki społecznej 15.723 (8.183), reform rolnych 1.906 (3.551), poczt i telegrafów 151 (352), emerytury 15.061 (15.138), renty inwalidzkie i pensje 15.841 (12.086), długi państwa 29.229 (15.165); dopłata skarbu państwa do przedsiębiorstw 54 (213).

Niezależnie od tego nadzwyczajne wydatki inwestycyjne z rezerwy skarbowych wynosiły w czerwcu b. r. 164 tys. zł., wobec 332 tys. zł. w maju r. b., a 1.548 tys. w czerwcu 1950 r.

Kronika gospodarcza.

OPŁATA STEMPLOWA OD RACHUNKU ADMINISTRATORA DOMU. Ministerstwo Skarbu oznajmiło że na rachunek administratora domu, stwierdzający jego należność tytułem wynagrodzenia za prowadzenie administracji, podlega opłacie w wysokości i proc. od sumy należności w myśl art. 90, ustępu drugiego) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U.R.P. Nr. 98, poz. 570). W braku takiego rachunku podlega opłacie wyżej określonej pokwitowanie administratora z odbioru wymienionej należności. Te same zasady dotyczą sekwitowania, którem administrator nie ruchomości, znajdując się zagranicą potwierdza, iż swoją należność potrącił z zainkasowanego komornego.

EGZEKUCJA NALEŻNOŚCI Z TYTUŁU PODATKU PRZEMYSŁOWEGO NA TOWARACH NIEBIEGDACH WŁASNOŚCI PRZEDSIĘBIORSTWA. Według art. 92 ustawy o podatku przemysłowym, podatek ten korzysta z pierwszeństwa zaspokojenia całego majątku ruchomego należącemu do przedsiębiorcy. Jak wiadomo, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że majątkiem należącym do przedsiębiorstwa jest nie tylko majątek będący jego własnością. Konsekwencją takiego stanowiska jest prawo władz skarbowych zwrócenia egzekucji podatkowej na towary

cudze, znajdujące się w przedsiębiorstwie. Jednak Ministerstwo Skarbu uznało, że wykonywanie powołanego przepisu w tym sensie, jaki mu nadaje Sąd Najwyższy byłoby rzeczą niesłuszną i w okólniku do władz skarbowych poleciło zaniechać egzekucji na cudzych towarach, znajdujących się w przedsiębiorstwie. Pomimo tego zarządzenia, egzekucje takie widać zdarzają się, skoro w sądach są sprawy o wyłączenie zajęć dokonanych przez władze skarbowe na towarach, niebędących własnością przedsiębiorstwa. Co dziwniejsza, w sprawach tych Prokuratura Generalna, która podlega jest Ministrowi Skarbu, przedstawia się z zadaniem wyłączenia i popiera to stanowisko, że na cudze towary może być zwrócenie egzekucji. Anomalią tej należałoby jaknaj- szybciej zaradzić.

Z giełdy warszawskiej. CEDULA GIEŁDY Z DNIA 28.7.

AKCJE: Bank Polski 115.50 — 116.00.
Sole polskie 90.00.
Tendencja utrzymana.
5 proc. Pół. Konwer. zł. 44.50, 4 i pół Ziemi. Kredyt. zł. 49.75 — 49.25 — 49.00.

WALUTY I DEWIZY: Dolar 9.94, Londyn 45.36, Paryż 54.99, Wiedeń 125.50, Praga 26.44, Włochy 46.75, Szwajcaria 174.07, Holandia 360.00, Kopenhaga 258.70. Dol. War. pr. obr. 9.05 i pol. Tendencja słabsza.

ZE SPORTU.

WYŚCIGI MOTOCYKLOWE W MYŚLOWICACH.

W niedzielę, dnia 2 sierpnia b. r. odbędzie się na stadionie w Myślowicach na torze żużlowym wielkie wyścigi motocyklowe z udziałem klasowych jeźdźców zagranicznych i krajowych. Między innymi zgłosili swoje przybycie najlepsi jeźdźcy niemieccy, jak hr. Sechweinitz, Józef Hecker, Koch Fritz i inni. Z krajowych jeźdźców startować będą Schweitzer z Warszawy, Nagengant z Poznania i Bogusławski z Myślowic. Z Czechosłowacji zapowiedzieli swój udział Rzechak i Raab.

Spodziewane jest, że na starcie w dniu wyścigów stanie około 40 zawodników.

MISTRZOSTWA KL. A.

W ub. niedzielę w Zagłębiu zakończono zostały rozgrywki piłkarskie o mistrzostwo kl. A, przyczem, jak pisaliśmy wczoraj, na dwóch boiskach doszło do niebywałych zajęć. W pierwszej grupie pretendująca do tytułu mistrza „Unja” i C. K. S. mając po 18 punktów, przyczem C. K. S. posiada lepszy stosunek bramek. O pierwszeństwo zdecydowały jeszcze jedna rozgrywka na neutralnym boisku. W drugiej grupie mistrzem została Zawierciańska Warta.

W grupie czestochovekiej, do której należy i Myśkół, tytuł mistrza zdobyła „Victoria” czestochowska.

Z. K. S. „ARJA” — „POLICYJNY”
K. S. (0:0) 0:2. Rozegrane w ubiegłą niedzielę na boisku „Unji” w Sosnowcu rewanżowe zawody o mistrzostwo kl. B. pomiędzy powyższymi zespołami, przyniosły znów ładne zwycięstwo „Policyjnemu”, który miał krocy na pierwszym miejscu w tej klasie. Bramkami podzieliли się: Geborek i Włosiński. Zawody prowadził p. Hyci b. dobrze.

ZWYCIĘZCA „TOUR DE FRANCE”.

W słynnym biegu kolarskim na około Francji pierwsze miejsce zajął Francuz Antoni Magne. Drugie miejsce zajął Belg, trzecie — Niemiec.

Kronika Olkuska.

Tajemnicze zabójstwo W CZUBROWICACH.

W dniu 25 bm. w tajemniczy sposób został zastrzelony mieszkaniec Czubrowic, gminy Rabotyn, Józef Rogoż, lat 30. Rogoż znajdował się martwego na podwórku swego domu. Ustaleniem śmieszki i wyjaśnieniem okoliczności zabójstwa zajęła się energicznie miejscowa policja.

× **WYRODNE DZIECI SPOWODOWAŁY SAMOBÓJSTWO MATKI.** W ubiegłą sobotę wieczorem przechodzący obok emendanta sławkowskiego usłyszeli jakiś na omentarzu. Skonstatowano, że między grabami widać się boleściach 89-letnia Emilia Świerczyńska, a obok niej pusta butelka po esencji octowej. Po udzieleniu pierwszej pomocy staruszkę odwieziono do szpitala w Olkusku, gdzie zmarła wczoraj rano (27 bm.). Domniemka przed śmiercią jako na sprawców swej śmierci wskazała córkę, syna i kochankę syna, którzy jej dokuczali.

× **POŻAR W PRZYBYŚLAWICACH.** W dniu 25 bm. spłonął dom Marcina Bubała w Przybyśławicach, gm. Minoga. Przyczyną pożaru: defekt komina.

Z całej Polski.

REWOLUCYJNA PIĄTKA BOJOWA.

Władze bezpieczeństwa w Białymstoku wpadły na trop antypaństwowej organizacji terrorystycznej.

Policeja wykryła „rewolucyjną 5-kę bojową”, składającą się z 5-ciu członków, na których czele stał uczeń 8 klasy gimnazjum w Lublinie, Mieczysław Targoński.

Bojówka, której wszystkich członków wraz z przywódcą Targońskim i jego pomocnikiem Mierzyńskim aresztowano, wykonywała polecenia przewodników komunistycznej partii Zachodniej Białoruśi, prowadzącej akcję terrorystyczną, a więc przerywając połączenia telefoniczne, dokonując zamachów na pociągi itd. Ośrodkiem działalności bojówki była Hajnówka.

Jak ustalono, Mierzyński zamordował swego czasu obywatela czechosłowackiego Józefa Felta, którego następnie obrał.

ZLICYTOWANY GABINET.

Przed kilku dniami — w godzinach porannych — przed gmachem magistratu w Białymstoku zjechał wóz urzędu skarbowego. Sekwestратор urzędu wraz z pomocnikami udał się do gabinetu naczelnika wydziału gospodarczego i zażądał niszczenia grzywny zł. 150, nałożonej na Magistrat za jakieś przewinienie w dziedzinie przepisów o opłatach stempłowych.

Kiedy naczelnik wydziału gospodarczego zaczął opomować przeciwko natychmiastowej egzekucji, egzekutor polecił swoim pomocnikom zabrać... biurko naczelnika na zabezpieczenie tej należności (!).

Skonsternowany naczelnik, któremu za grzała przymusowa bezczynność wobec braku biurka, udał się w pertraktację z egzekutorem i ostatecznie stanęło na tem, że biurko naczelnika zostanie na swoim miejscu, zaś magistrat zapłacił należność 150 zł. przy rozrachunku z urzędem skarbowym.

PRZYSZŁY DWORZEC CENTRALNY W WARSZAWIE.

W związku z zakończeniem budowy tunelu i przystąpieniem do robót gmachu dotychczasowego dworca głównego w Warszawie, kierownictwo przebudowy węzła warszawskiego kończy obecnie prace nad szczegółowym planem kolejności robót przy budowie przyszłego dworca centralnego.

Dworzec centralny obejmować będzie wielki czworobok między Aleją Jerozolimską i Chmielną a Marszałkowską i projektowaną arterią N. S. Dworzec obejmować będzie 12 torów, a wykończenie jego spodziewane jest w końcu 1936 r. Stopniowo w miarę wykonywania podziemnej części dworca centralnego będą uruchamiane tory w dolnym poziomie, a kasowane tory na górnym poziomie. Pierwszy pociąg wejdzie na dworzec centralny już z końcem przyszłego

roku, gdyż do tego czasu uruchomiona będzie częściowo linja średnicowa.

Obok dworca centralnego znajdować się będzie przyszłe metro miejskie, w pobliżu zaś postój autobusów. Przed dworcem na terenie dworca obecnego będzie przestrzeń otwarta — największy w Warszawie plac, pokryty kwiatnikami.

POTWOREK O DWÓCH GŁOWACH.

We wsi Krajewicze, pow. Wieluńskiego urodził się w tych dniach niezwykle potworek.

Nurmi przebiega 3200 metrów (dwie mile ang.) w czasie 8 min. 59,5 sek.

Jest to dziecko pięci zęńskiej o dwu, zupełnie prawidłowo ukształtowanych głowach. Również tułów, ręce, oraz kończyny dolne potworka są rozwinięte prawidłowo.

Rodzice potworka, miejscowi gospodarze, są zbudowani normalnie i posiadają już ośmioro dzieci zupełnie normalnych.

Niezwykle potworek żyje już od czterech dni, jest jednak bardzo słaby i prawdopodobnie nie uda się utrzymać go przy życiu.

ZDOBYWCA PUHARU DAVISA.
Francuz Henryk Cochel zdobył pierwsze miejsce w turnieju tenisowym o puchar Davisa.

10 milionów dolarów przepuścił sławny bokser.

Jack Dempsey, największy bokser amerykański i były mistrz świata, stał się niewypłacalnym i niebawem na nowo ukaże się na arenie bokserskiej. Donoszą o tem pisma amerykańskie, a chicagowski „American” zapożyczył wiadomość tę w dalszą ciekawą szczegółów z życia tego światowej sławy boksera.

W ciągu czterech lat Jack Dempsey potrafił przepuścić przeszło dziesięć milionów dolarów (blisko sto milionów złotych), z czego trzy miliony złotych stracił na spekulacjach giełdowych. Dempsey jest wściekłym hazardzistą, a wysokie jego stawki w „totka” na wyścigach konnych stanowiły często prawdziwą sensację. Obecnie już rozwieziony, a więc byłej swej żonie pani Stelle Talor czył niezwykle prezenty, które kosztowa-

ły około 3 miliony złotych.

Teraz podobno znowu ma zamiar zabrać się do boksu, ażeby zarobić z 10 milionów złotych, potrzebnych mu do życia. Popularność Dempseya jest mocno ugruntuowana w Stanach Zjednoczonych, tak, że osoba jego będzie niewątpliwie wabikiem kasowym dla żadnej masy wrażeń sportowej publiczności amerykańskiej. Manager Dempseya szuka już stosownego partnera dla Dempseya, celem urządzenia meczu bokserskiego w końcu października. W każdym razie nie ulega wątpliwości, że Dempsey stanowić będzie atrakcję, czy jednak po tak hulastycznym życiu, bez uprawiania treningu zwycięży, trudno powiedzieć.

Swoją drogą, pieniądze lekko zarobił i lekko przetrwonil.

Rzeczy ciekawe.

MIASTO, W KTÓREM DESZCZ PADA RAZ NA 18 LAT.

Na zachodnim wybrzeżu Południowej Ameryki leży miasteczko portowe Paita, w okolicy skalistej i bezwodnej. Paita odnacza się tem, że deszcz jest tu zjawiskiem niesłychanie rzadkiem. Jak twierdzą tubylcy, opady deszczowe zdarzają się raz na 18 lat. Paita jest pozatem ojczyzną panam, słynnych kapeluszy panamskich, które wyrabiają indjanie tutejsi. Panamy i tutaj nawet nie są tamie; kapelusze w dobrym gatunku kosztuje najmniej 10 dolarów. Całe góry panam przynoszą indjanie na statkach w portcie i zawsze znajdują się amatorzy, którzy od razu rozkupują te słynne z lekkości i trwałości nakrycia głowy. W Europie lub nawet w Stanach Zjednoczonych dobra panama kosztuje kilkadziesiąt dolarów.

UBEZPIECZENIE PRZECIW SŁOCE NA WYWCZASACH.

Również i w tym roku ilozne miejscowości klimatyczne w Anglii, jak i wiele towarzystw sportowych, podpisało polisy ubezpieczeniowe przeciw słońcu w porze letnich walcacyj. Idąc za ich przykładem, wiele osób prywatnych uczyniło to samo, chcąc w ten sposób uzyskać chociaż finansowe odszkodowanie, gdyby pogoda nie dopisała i zepsuła im oczekiwane mieleniowie przez rok cały wywczasowy.

Polisy dla osób prywatnych są w Anglii dwojakiego rodzaju: Pierwszym sposobem można się ubezpieczyć na wypadek deszczu, padającego przez trzy dni z rzędu w tygodniu. Koszt takiej polisy wynosi 5 szylingów, a w razie sprawdzenia wypadku — ubezpieczony otrzymuje siedmiokrotnie wpłacone towarzystwu kwotę. Drugi sposób ubezpieczenia oblicza natomiast w całości deszcz padający w okresie tygodnia, tak że, o ile ilość opadów osiągnie ustaloną i oznaczoną w polisie milimetrów wody, ubezpieczony otrzymuje od towarzystwa osiem razy tyle, ile kosztowała etawka.

Taryfy powyższe obowiązują na miesiąc lipiec i sierpień, kiedy w Anglii pada zwykle najwięcej. Miesiąc czerwiec i wrzesień natomiast korzystają z stawek ubezpieczeniowych znacznie niższych, będąc czasem najmniej wilgotnym w Anglii.

GWARANCJA.

Żona fabrykanta piecyków patentowych zamawia u artysty-malarza swój portret: — Ale czy aby będzie podobieństwo? — Na to daje pani gwarancję. — Roczna czy na dłuższą?

DOBRY SRODEK.

Szkoci znani są ze skąpstwa. Pewien Szkot, odbywający podróż morską, pyta kapitana okrętu, w jaki sposób zapobiec można morskiej chorobie. Znający Szkotów na wylot kapitan odrzekł: — Niech pan w czasie podróży okrętem trzyma w zębach szyling.

FILIP MACDONALD.

Przedruk wzbroniony.

MIŁOŚĆ DETEKTYWA

Antoryzowany przekład J. Zydlerowej.

52) Mówiąc to, Gethryn wiedział, że strzela w ciemność. A jednak kobieta skurczyła się. W nieopisanym lęku wydała mu się bardziej ludzką istotą. — Nie! nie! — szepnęła. — Powiem... powiem wszystko.

Gethryn stał w oczekiwaniu. — Czy pan czytał te... te listy?

Wyrazy wypadały z jej drżących ust z niesłychanym pośpiechem.

Gethryn skinął głową twierdząco.

— Musi więc pan wiedzieć, że ta kobieta... ta kreatura... była kochanką... Johna...

Znów potwierdził milcząco, uważając pilnie, jakie wrażenia mienili się na bezbarwnej twarzy jego ofiary. Widział nie tylko twój i niepokój, ale i oburzenie, zgrozę, czułość dla zmarłego i głębokie obrzydzenie do wszystkich, co miało posmak „wolnej miłości”. Gethryn przypomniał sobie, co mu mówiono o surowych zasadach

panny Hoode i zrozumiał.

Ponieważ zdecydowała się opowiedzieć wszystko, mówiła więc z większym zaufaniem o pewnych „nieprzyjemnościach” temu dziwnemu człowiekowi, który tak dziwnie na nią spoglądał.

— Otóż już pół roku temu dowiedziałam się, że John ma... romans... z taką... tą kobietą... Nie powiem panu, skąd się dowiedziałam — to zbyt długa historia — ale zrobiłam to odkrycie przypadkowo. Wyraziłam bratu swe oburzenie, lecz on był tak — popędliwy, usposobienie miał tak gwałtowne, że chociaż nieraz próbowałam mu przedstawić, jakie szaleństwo, jaki grzech popełnia, nigdy nie chciał słuchać. Nie chciał słuchać mnie, mnie, com go wychowała od lat dziecinnych. Ale ja byłam słaba, występnie słaba i nie próbowałam wywierać nań nigdy żadnego nacisku, a zapomniałam, czegam go nauczyła. Listy

przychodziły, a John chciałby może rozstać się ze mną... a ja... Ach! poco to... — przerwała i ukryła twarz w dłoniach.

W Gethrynie zaczęła się budzić litość.

Wytarła czerwone oczy chusteczką i starała się uspokoić.

— Nie mam wiele więcej do opowiadania, chyba tylko to, że wykradłam te listy tylko dlatego, żebym nie potrzebowała mówić ludziom o tem. Wstrętnie są dla mnie, ale że John był w grzechu, chciałam, by w oczach ludzkich był czysty, chciałam go oczyścić w opinii plugawych pism, któreby z radością opublikowały grzechy człowieka, biadając jednocześnie nad wielką stratą, jaką naród ponosi z jego śmiercią. Jest to istotnie strata dla kraju. Mój brat kochany... mój biedny braciszek...

Oparła głowę o poręcz krzesła i płakała, płakała rozpaczliwie gorzko. Łzy spływały z wolna, niepowstrzymane, po chudej twarzy.

Gethryn pomyślał ze wzgardą o swem postępowaniu. Ogarnęła go wielka fala litości, prawie czułości. Jedynie pamięć o tym silnie zbudowanym, dobrodusznym, niewinnym i czy stym chłopcu, którego miano powiedzieć, napędzała go do czynu.

— Czy pani zna — zapytał, pochy-

lając się nad nią — nazwisko tej kobiety?

— Tak — odrzekła matowym głosem, zupełnie zgnębiona. — A przynajmniej nazwisko, czy imię, pod którym jest znana.

Gethryn czekał z pewnym niepokojem.

— Jest baletnicą — mówiła panna Hoode — bezwstydną. — Nazywają ją Wanda.

— Boże! — Gethryn aż drgnął ze zdumienia. Był gorącym wielbicielem tej lekkostopowej, pięknej Rosjanki. Przyszło mu na myśl, że politycy nie zawsze bywają nieszczęśliwi.

Podniósł się. Panna Hoode ocknęła się.

— Listy! — zawołała. — Proszę odać mi listy!

Wręczył je.

— Zastrzegam tylko, żeby ich nie niszczyć, dopóki nie powiem. — Patrzył na nią. — Jestem pewny, że pani przychyli się do mojej prośby i proszę mi pozwolić wyrazić mi szczerze współczucie oraz zapewnienie, że nasza rozmowa nie pozostanie bez skutku.

ZEPPELIN W LENINGRADZIE.

W drodze do bieguna północnego Zeppelin zatrzymał się w Leningradzie. Ilustracja górna przedstawia balon krążący nad Leningradem. Dolna — moment przymocowywania przez czerwonoarmiejców balonu do kotwicy.

FOGYL Chatelain'a

odkaza drogi oddechowe wytwarzającym się tlenem przeciw
**CHRYPCE, GRYPIE, ANGINIE,
ZAPALENIU GARDŁA.**
URODOKAL Chatelain'a leczy reumat. artrety. i ischias

Przedstawicielstwo: Warszawa, Fredy 4, telefon 752-45

„DZIDZI”
z KOGUTKIEM

MATKI! Żądajcie w aptekach i drogeriach higienicznej przysypki dla dzieci „PUDER DZIDZI” (z Kogutkiem), utrzymującej ciało dziecka w zdrowiu i czystości.

ŻĄDANIE ORYGINALNYCH CZOPKÓW „VARICOL” z BLOMBER.

WŁOSÓW

wypadanie, łupież, łysienie usuwa „Esenca Chinowa-Chmielowa” i „Mydło Chinowo-Chmielowe” (z Kogutkiem) Sprzedają apteki i sklepy apteczne. Główny skład, Apteka Gaseckiego ul. Freta Nr. 16. 597

5900

Garnczki elektryczne

w cenie od 27. do 77.— zł.
na 10 rat miesięcznych

sprzedaje odbiorcom prądu

Elektrownia Okręgowa w Zagł. Dąbr.

w Sosnowcu

Sp. Akc.

ul. Sienkiewicza 9. 5992

Problemy ogłoszenia.

POSADY i PRACE

Chcesz otrzymać posadę? Musisz ukończyć kursy fachowo - korespondencyjne im. profesora Sekulowicza. Warszawa Zórawia, 42. Kursy wyucząją listownie: buchalterji, rachunkowości kupieckiej, korespondencji handlowej, stenografji, nauki handlu, prawa, kaligrafji, pisanja na maszynie, towaroznawstwa, — angielskiego, francuskiego, niemieckiego, pisowni, gramatyki polskiej ekonomji. Po ukończeniu egzamin. Żądajcie prospektów. 4439

Potrzebna szlachetna osoba znająca się dobrze na kuchni i gospodarstwie. Wiadomość w Administracji. 6350

Obwieszczenie o sprawdzeniu wierzytelności art. 502 K. H. Syndyk tymczasowy masy upadłości kopalni węgla Kam. „Wisława” na mocy art. 501 i nast. K. H. wzywa wierzyteli upadłej kopalni, aby stawili się przed syndykiem tymczasowym osobiście lub przez pełnomocników i oświadczyli z jakiego tytułu, w jakiej sumie są wierzytelnymi oraz złożyli Syndykowi lub w kancelarii Wydziału Handlowego Sądu Okręgowego w Sosnowcu tytuły swych wierzytelności. Sprawdzenie odbywać się będzie w obecności Sędziego-Komisarza w sali zebrań Wydziału Handlowego Sądu Okręgowego w Sosnowcu w dniu 10 sierpnia 1931 r. o godz. 11 rano.

SYNDYK TYMCZASOWY
Stanisław Malarski

6351

Piekarnia Mechaniczna

W CZELADZI

jest do wydzierżawienia.

Wiadomość: Biuro budowlane LUFT i S-KA Sosnowiec, ul. Jasna.

6341

Do wiadomości PP. Przemysłowców i Kanców!

Po reorganizacji uruchomiona została FABRYKA PRZETWORÓW TŁUSZCZOWYCH „SIŁA”

w Sosnowcu, ul. Chemiczna 4-8.—

W DZIALE FABRYKACJI SMARÓW PRODUKUJE SIĘ: smar gęsty, półpłynny, płynny. Tovotex, do lin, do walcy i trybów, olej maszynowy, żywiec piwowarski, oraz zaopatrzone składy w oleje mineralne i roślinne.

W DZIALE MYDLARSKIM:

mydła do prania, wyłącznie w gatunkach chemicznie czystych, mydła szare, palmowe, półtoaletowe i t. p.

W DZIALE FABRYKACJI PAPY:

papę dachową we wszystkich gatunkach, smołę preparowaną i gazową, lepki, lakiery do żelaza i t. p. 6304

Prezerwatywy

niedoścignionej jakości, z jedwabistej gumy higienicznej spreparowanej na najnowszych zasadach nauki.

Żądajcie TYLKO wyraźnie „SERVUS” i nie dajcie się na coś innego namówić 5908

Nie czyńcie eksperymentów ze zdrowiem

Nie dajcie się na nic innego rzekomo równie dobrze, namówić,

„OLLA”

to marka wypróbowana w ciągu dziesiątków lat. Takie antyseptycznie spreparow.

Mierniczy z praktyką poszukuje jakiegokolwiek pracy mierniczej. Zgłoszenia B. Wnuk, Bolesław, koło Olkusa. 6348-2

KUPNO i SPRZEDAŻ

Sprzedam lub zamienię na dom w mieście 20-to morgowe b. ładnie utrzymane gospodarstwo rolne w powiecie Miechowskim, woj. Kieleckie (6 km. od kolei wąskotorowej. Urząd gminy, poczta, kościół na miejscu). Wiadomość w „Kurjerze Zachodnim”. 6346

LOKALE

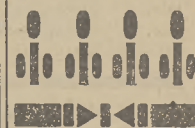
Do wynajęcia pokój z kuchnią jak również próżny sklep z mieszkaniami nadającym się na każdy interes. Sosnowiec, ul. Nowa nr. 14. 6347

ROZNE

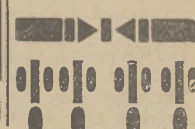
Potrzebny spółnik bez różnicy wyznania do sklepu lub sprzedam tanio sklep. Sosnowiec Sislecka 6, Gątkowa. 6346

Pożyczkę potrzebuję 10.000 zł. na pierwszy numer hipoteki na rok. Zabezpieczenie złoty w złocie, procent dwa miesięcznie. Wiadomość Sosnowiec, Warszawa 12, biuro „Pomoc” S. 6341

Gluchota uleczalna. Wynalazek Eufonia za demonstrowany specjalistom. Usługa przytępienia słuchu, szum, ciekawienia uszu. Liczne podziękowania. Żądajcie bezpłatnej początkowej broszury. Adres: Eufonia, Liska koło Krakowa. 6352

Reklama
jest dźwignią
handlu.

KINO „ZAGŁĘBIE”

1249 DAWNIEJ
Kino-Teatr „UDZIAŁOWY”

DZIS!

Wszelchświatowej sławy arcydzieło Dźwiękowo-Spiewne ze Złotej Serji Uniwersalu

POCHODNIA

Historyczny fakt powstania Marsyljanki

w rolach głównych: Laura La Plante i John Boles

Następny program.

ALRAUNE

z BRYGIDĄ HFLM

Cennik ogłoszeń:

Wiersz milimetrowy jednolamowy: na 1-ej stronie względnie przed tekstem 60 gr., w kronice 60 gr., w tekście 45 gr., za tekstem 20 gr. Ogłoszenia drobne do 20 wyrazów 10 — 30 gr., za każdy wyraz, powyżej 20 wyrazów 20 — 60 groszy za każdy wyraz od początku. Najmniejszej 1 złoty. Ogłoszenia z układem tabelarycznym o 25 proc. drożej. Zagraniczne 100 proc. drożej. W numerze niedzielnym i świątecznym 25 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne 50 proc. drożej. Szerokość szpalt przed tekstem 1 w tekście 70 mm. za tekstem 35 mm. Za terminowy druk oraz przestrzeganie miejsca ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Za niedostarczenie pisma z przyczyn, od Wydawnictwa „Kurjera Zachodniego” niezależnych, Wydawnictwo nie odpowiada. Wszelkie pretensje finansowe Wydawnictwa „Kurjer Zachodni” zaskarżalne są w Sosnowcu.

SOSNOWIEC: REDAKCJA: Piłsudskiego Nr. 4. Tel. Nr. 64. — Filje: BEDZIN, Małachowska 7, Tel. 790. ZAWIERCIE 3-go Maja 27. ADMINISTRACJA: Piłsudskiego 4. Tel. 73. DĄBROWA, ul. Krótka 11. Tel. 202. GRODZIEC, Będzińska.

WYDAWCA I REDAKTOR NACZ.: TADEUSZ OPIOŁ. — Druk „KURJERA ZACHODNIEGO” W SOSNOWCU. PIŁSUDSKIEGO 4. — REDAKTOR ODP. HENRYK STRYJEWSKI